

Broj: 05-02-1-1650/15
Sarajevo, 5.8.2015. godine

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH
- Zastupnički dom -
- Dom naroda -

SARAJEVO

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 06-08-2015			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01.02-	02-1-	12/15	

S

PREDMET: Prijedlog zakona o azilu

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 14. sjednici održanoj 8.7.2015. godine, utvrdilo je Prijedlog zakona o azilu, te zaključilo da se isti uputi Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine uz prijedlog da se razmatra po osnovnom zakonodavnom postupku.

U vezi s navedenim, u privitku dostavljamo Prijedlog zakona o azilu, na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku, kao i elektronsku verziju Prijedloga zakona.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

ПРИЈЕДЛОГ

На основу члана IV 4а) i III 1. ф) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине на ----- сједници Представничког дома, одржаној ----- године, и на ----- сједници Дома народа, одржаној -----, донијела је

ЗАКОН О АЗИЛУ

ПОГЛАВЉЕ I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(Предмет Закона)

Овим законом прописују се органи надлежни за његово спровођење, принципи, услови и поступак за одобравање избјегличког статуса, статуса супсидијарне заштите, престанак и укидање избјегличког статуса и статуса супсидијарне заштите, привремена заштита, идентификациона документа, права и обавезе тражиоца азила, избјеглица и странаца под супсидијарном заштитом као и друга питања из области азила у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: БиХ).

Члан 2.

(Значење израза у Закону)

У смислу овог закона поједини изрази имају сљедеће значење:

- а) **странац** је лице које није држављанин БиХ;
- б) **лице без држављанства** је странац којег ниједна држава у складу са домаћим законодавством не сматра својим држављанином;
- ц) **тражилац азила** је странац који поднесе захтјев за азил о којем није донесена извршна одлука у складу с овим законом;

- д) **азил** обухвата избјеглички статус и статус супсидијарне заштите, у складу с овим законом;
- е) **избјеглица** је странац или лице без држављанства којем је Министарство безбједности БиХ признало избјеглички статус у складу са Конвенцијом о статусу избјеглица из 1951. године и Протоколом о статусу избјеглица из 1967. године и овим законом;
- ф) **странац под супсидијарном заштитом** је странац којем је Министарство безбједности БиХ признало статус супсидијарне заштите, у складу с овим законом;
- г) **привремена заштита** је заштита хитног и привременог карактера која се одобрава странцу у ситуацијама масовног прилива, у складу с овим законом;
- х) **масовни прилив** подразумијева долазак великог броја странаца који су напустили своју земљу поријекла и не могу се у њу вратити због оружаног сукоба или систематског и општег кршења људских права;
- и) **малољетник** је странац млађи од осамнаест година;
- ј) **малољетник без пратње** је странац млађи од осамнаест година (малољетник) који је ушао у БиХ или који је након уласка у БиХ остао без пратње лица старијег од 18 година (пунољетно лице) које је за малољетника одговорно по закону или пуномоћи, све док се не стави под бригу таквог лица;
- к) **чланом породице** тражиоца азила, избјеглице, странца под супсидијарном или привременом заштитом сматрају се брачни или ванбрачни друг, малољетно заједничко дијете брачних или ванбрачних другова, малољетно дијете сваког од њих, њихово малољетно усвојено дијете, малољетно усвојено дјете сваког од њих, под условом да нису засновали сопствене породице, родитељи или други законски заступник малољетника;
- л) **захтјев за азил** је захтјев који подноси странац а сматра се захтјевом за признавање избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите у БиХ;
- м) **центар за прихват и смјештај тражиоца азила** је специјализирана установа намијењена за заједнички прихват и смјештај тражиоца азила;
- н) **брак** је законом уређена заједница живота једног мушкарца и једне жене;
- о) **ванбрачна заједница** је заједница живота једног мушкарца и једне жене који нису у браку или ванбрачној заједници са трећим лицем, а која траје најмање три године или краће ако је у њој рођено заједничко дијете;
- п) **пребивалиште** је мјесто и адреса у БиХ на којој је трајно настањена избјеглица;
- р) **боравиште** је мјесто и адреса у БиХ на којој привремено борави тражилац азила или лице под супсидијарном заштитом;
- с) **земља поријекла** је земља чије држављанство има странац или земља у којој је лице без држављанства имало своје раније уобичајено боравиште. Ако странац има више од једног држављанства, земља поријекла је свака земља чије држављанство има;
- т) **путна исправа** је важећи пасош или други путни идентификациони документ који је

издао страни надлежни орган власти а који БиХ признаје, те важећа лична карта или други лични идентификациони документ са фотографијом који се може користити за прелазак државне границе а признат је међународним уговором чија је БиХ уговорна страна, као и путна исправа издата странцу у БиХ у складу с овим законом или законом о странцима;

- у) **путна исправа за избјеглице** је путна исправа прописана Конвенцијом о статусу избјеглица из 1951. године;
- в) **раса** посебно укључује боју коже, поријекло те припадност одређеној етничкој групи;
- з) **вјера** посебно укључује теистичка, нетеистичка и атеистичка увјерења, учествовање или неучествовање у приватним или јавним формалним вјерским обредима, било самостално или у заједници с другима, друге вјерске обреде или изражавање вјере или облике личног или заједничког понашања који се заснивају на вјерском увјерењу или из њега произлазе;
- аа) **националност** посебно укључује припадност групи људи која је одређена по свом културном, етничком или језичном идентитету, заједничком географском или политичком поријеклу или односом са становништвом неке друге земље, а може обухватити и држављанство;
- аб) **политичко мишљење** посебно укључује мишљење, стајалиште или увјерење о стварима повезаним с потенцијалним вршиоцима прогона те њихове политике или методе, без обзира на то да ли је тражилац азила поступао по том мишљењу, стајалишту или увјерењу.
- ац) **одређена друштвена група** је група лица која дијеле заједничку карактеристику а да то није ризик од прогањања или које њихово друштво перципира као посебну групу. Карактеристика често може бити урођена, непромјенљива или на други начин фундаментална за људско достојанство, свијест или уживање људских права.

Члан 3.

(Органи надлежни за спровођење Закона)

За спровођење овог закона надлежни су:

- а) Савјет министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Савјет министара БиХ),
- б) Министарство безбједности БиХ (у даљем тексту: Министарство),
- ц) Служба за послове са странцима (у даљем тексту: Служба),
- д) Гранична полиција Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Гранична полиција БиХ),
- е) Суд Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Суд БиХ),
- ф) Министарство за људска права и избјеглице БиХ,
- г) Министарство цивилних послова БиХ,
- х) остали полицијски органи у БиХ (у даљем тексту: полиција) и
- и) други надлежни органи.

Члан 4.

(Употреба рода)

Сви изрази у овом закону дати у мушком граматичком роду односе се без дискриминације и на жене.

Члан 5.

(Примјена Закона о управном поступку)

У управном поступку који Министарство води по захтјеву за азил примјењује се Закон о управном поступку ("Сл. гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), ако овим законом није другачије прописано.

Члан 6.

(Принцип забране враћања *нон-рефоулемент*)

(1) Странац неће бити присилно удаљен или враћен у земљу гдје би му живот или слобода били угрожени због његове расе, вјере, националности, припадности одређеној друштвеној групи или због политичког мишљења. Странац неће бити присилно удаљен или враћен у земљу у којој није заштићен од слања на такву територију.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, странац који се из оправданих разлога сматра опасним за безбједност БиХ или је правоснажно осуђен за тешко кривично дјело и представља опасност за БиХ може се присилно удаљити или вратити у другу земљу, изузев ако би тиме био изложен стварном ризику да буде подвргнут смртној казни или погубљењу, мучењу, нехуманом или понижавајућем поступању или кажњавању. Странац неће бити присилно удаљен или враћен у земљу у којој није заштићен од слања на такву територију.

Члан 7.

(Заштита у случају одбијања захтјева за азил или укидања додијељеног статуса)

Странцу чији је захтјев за азил правоснажно одбијен или укинут додијељени избјеглички статус односно статус супсидијарне заштите, на основу разлога из чл. 21. (1), 23. и 53. (1) а)

овог закона али за кога се у поступку утврди да не може бити удаљен из БиХ, из разлога прописаних принципом забране враћања из члана 6. (2) овог закона, дозволиће се останак у БиХ у складу са законом којим се регулише област кретања и боравака странаца.

Члан 8.

(Искључење примјене санкција за незаконит улазак у БиХ)

Према странцу који долази директно са територије на којој му је живот или слобода био угрожен не примјењују се санкције због незаконитог уласка или боравака у БиХ, под условом да се без одгађања пријави надлежним органима и изложи ваљане разлоге за незаконит улазак или боравак у БиХ.

Члан 9.

(Забрана дискриминације)

Забрањена је дискриминација странца по било којем основу прописаном Законом о забрани дискриминације ("Сл. гласник БиХ", број 59/09).

Члан 10.

(Слобода кретања)

(1) Странци који су исказали намјеру за подношење захтјева за азил, тражиоци азила, избјеглице, лица под супсидијарном или привременом заштитом уживају право на слободу кретања унутар БиХ и слободан избор мјеста боравака.

(2) Права из става 1. овог члана могу бити дјелимично или потпуно ограничена под условима прописаним овим или другим законом.

Члан 11.

(Најбољи интерес дјетета)

(1) Министарство и остали надлежни органи у БиХ обезбјеђују да се у свим поступцима који се тичу дјетета првенствено води рачуна о најбољем интересу дјетета, да су сва права

дјетета заштићена у складу са Конвенцијом о правима дјетета и прописима у БиХ који се односе на бригу и заштиту дјеце.

(2) Раздвојена или дјеца без пратње захтијевају приоритетно дјеловање у погледу њихове ране идентификације, заштите и збрињавања као и проналажења породица раздвојене дјеце с циљем спајања са родитељима или другим старатељима.

Члан 12.

(Старатељство)

(1) Малољетнику без пратње и пословно неспособном странцу, који је исказао намјеру подношења захтјева за азил или је поднио захтјев за азил, одредиће се старатељ под истим условима као држављанима БиХ. Захтјев за постављање старатеља надлежном центру за социјални рад подноси Министарство.

(2) Малољетној и пословно неспособној избјеглици без пратње и лицу под супсидијарном заштитом одредиће се старатељ под истим условима као и држављанину БиХ. Захтјев за постављање старатеља надлежном центру за социјални рад подноси Министарство за људска права и избјеглице БиХ.

(3) Малољетник без пратње се одмах обавјештава о именовању старатеља. Старатељ своје дужности обавља у складу са принципом најбољег интереса дјетета.

(4) Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, малољетнику без пратње, старијем од 16 година, који је у браку или ванбрачној заједници неће се именовати старатељ.

(5) У случају сумње у старосну доб малољетника без пратње могу се, уз његову сагласност, примијенити одговарајуће здравствене методе и прегледи с циљем утврђивања његове доби.

(6) Ако и након примјене метода из става 5. овог члана постоји сумња у старост малољетника, Министарство поступа као са малољетником док се не утврди да се ради о пунољетном лицу.

Члан 13.

(Спајање породице)

(1) Избјеглица има право на спајање са члановима породице наведеним у члану 2. (1) к) овог закона који се налазе ван територије БиХ.

(2) Избјеглица подноси захтјев за спајање са породицом Министарству. Уз захтјев подноси расположиву документацију којом доказује породични однос. Ако избјеглица не поднесе материјални доказ о породичном односу, Министарство ће, при одлучивању о спајању породице, узети у обзир околности на основу којих се може процијенити постоји ли такав однос.

(3) Министарство доноси одлуку о захтјеву за спајање с породицом у року од девет мјесеци од дана подношења захтјева.

(4) Члановима породице којима је одобрено спајање са избјеглицом одобриће се избјеглички статус, након уласка у БиХ.

(5) Право на спајање породице немају чланови породице избјеглице код којих постоје разлози за искључење из члана 21. овог закона.

Члан 14.

(Одржавање породичног јединства избјеглице и странца под супсидијарном заштитом)

(1) Избјеглица и странац под супсидијарном заштитом имају право на одржавање породичног јединства на територији БиХ са члановима породице из члана 2. (1) к) овог закона.

(2) На захтјев члана породице избјеглице или странца под супсидијарном заштитом који се налази на територији БиХ, одобриће се исти статус ако је породични однос постојао у земљи поријекла и подносилац захтјева не потпада под клаузуле искључења из члана 21. и 23. овог закона.

(3) Дијете избјеглице или странца под супсидијарном заштитом, рођено у БиХ, слиједи правни положај родитеља, о чему Министарство доноси одлуку.

Члан 15.

(Информисање)

(1) Странци који искажу намјеру за подношење захтјева за азил, тражиоци азила, избјеглице, странци под супсидијарном и привременом заштитом имају право да на језику који разумију или за који се може основано претпоставити да разумију буду информисани о поступцима, правима и обавезама које, у складу с овим законом, произлазе из њиховог статуса.

(2) Информације из става (1) овог члана могу бити предочене писмено, у форми летка, на језику који странац разумије или за који се основано може претпоставити да разумије.

Члан 16.

(Сарадња са УНХЦР-ом)

(1) Надлежни органи БиХ сарађиваће са Канцеларијом Високог комесаријата Уједињених нација за избјеглице (у даљем тексту: УНХЦР) у складу са чланом 35. Конвенције о статусу избјеглица из 1951. године.

(2) Тражиоцу азила, у свим фазама поступка, биће омогућена комуникација са УНХЦР-ом или другим организацијама које по питању азила могу дјеловати у име УНХЦР-а.

(3) Министарство ће представнику УНХЦР-а омогућити:

а) присуствовање регистрацији и интервјуу са тражиоцима азила, избјеглицама и странцима под супсидијарном заштитом, под условом да се странац с тим сагласи;

б) изношење запажања о појединачним захтјевима за азил, након обављеног поступка регистрације и интервјуа.

(4) Министарство ће УНХЦР-у достављати статистичке податке о броју тражиоца азила, о броју и врстама донесених одлука по захтјевима за азил као и друге статистичке податке које затражи УНХЦР а који су неопходни за обављање надзорне функције над примјеном Конвенције о статусу избјеглица из 1951. године.

Члан 17.

(Заштита података)

(1) У поступцима азила јавност је искључена. Информације до којих се у поступцима дође сматрају се повјерљивим. Информације о странцу који искаже намјеру за подношење захтјева за азил, тражиоцу азила, избјеглици или странцу под супсидијарном и привременом заштитом неће се одавати земљи поријекла или трећој страни без претходне сагласности лица на које се односе.

(2) У току поступка неће се прикупљати информације од претпостављених починилаца прогона или тешке повреде уколико би на тај начин починиоци били обавијештени о чињеници да је захтјев поднио конкретан тражилац азила или да му је додијељен азил а

што би угрозило физички интегритет или безбједност њега или чланова његове породице који живе у земљи поријекла.

(3) На сваку обраду, приступ и коришћење личних података о тражиоцу азила, избјеглици, странцу под супсидијарном или привременом заштитом примјењују се Закон о заштити личних података ("Сл. гласник БиХ", бр. 49/06 и 7/11).

Члан 18.

(Провјера странца)

(1) Министарство врши провјеру странца који поднесе захтјев за азил у Централној бази података о странцима у смислу прикупљања чињеница које могу бити битне за поступак и доношење одлуке по захтјеву.

(2) Безбједносну провјеру за странца с циљем утврђивања разлога безбједности БиХ спроводи Обавјештајно-безбједносна агенција БиХ.

(3) У поступку доношења одлуке која се заснива на информацијама садржаним у документу са ознаком тајности, коју је одредио орган из става 2. овог члана или други надлежни орган, примјењиваће се Закон о заштити тајних података ("Сл. гласник БиХ", бр. 54/04 и 12/09).

ПОГЛАВЉЕ II. ИЗБЈЕГЛИЧКИ СТАТУС И СТАТУС СУПСИДИЈАРНЕ ЗАШТИТЕ

Одјељак А . Услови за додјелу избјегличког статуса и статуса супсидијарне заштите

Члан 19.

(Избјеглички статус)

Избјеглички статус ће бити одобрен странцу који се због основаног страха од прогона због своје расе, вјере, националности, припадности одређеној друштвеној групи или политичког мишљења налази изван земље свог држављанства а не може или се због таквог страха не жели ставити под заштиту те земље, као и лицу без држављанства које се налази ван земље свог претходног уобичајеног мјеста боравка а не може се или се, због таквог страха, не жели вратити у ту државу.

Члан 20.

(Дјела прогона)

(1) Дјела која се сматрају прогоном у смислу члана 19. овог закона морају бити:

- а) довољно озбиљна по својој природи или понављању да представљају озбиљно кршење основних људских права, посебно права која не могу бити ограничена према члану 15. став 2. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода или
- б) скуп различитих мјера, укључујући и кршење људских права, које посматрано у цјелини могу утицати на појединца на начин како је наведено у тачки а) овог става.

(2) Дјела прогона из става 1. овог члана, између осталог, могу бити:

- а) физичко или психичко насиље, укључујући и сексуално насиље;
- б) законске, административне, полицијске и/или судске мјере које су саме по себи дискриминацијске или се спроводе на дискриминацијски начин;
- ц) судски прогон или кажњавање које је несразмјерно или дискриминацијско;
- д) ускраћивање права на судску заштиту што доводи до несразмјерних или дискриминацијских казни,
- е) судски прогон или кажњавање ради одбијања обављања војне службе приликом сукоба, када би обављање војне службе укључивало кривична дјела или радње које потпадају под разлоге искључења наведене у члану 21. (1) а) б) и ц) овог закона,
- ф) дјела која су по својој природи специфично везана за род или дјецу.

(3) Дјела прогона или недостатак заштите од таквих дјела морају бити повезана са расом, вјером, националношћу, припадносту одређеној друштвеној групи или политичким мишљењем.

Члан 21.

(Искључење из избјегличког статуса)

(1) Изузетно од члана 19. овог закона, избјеглички статус неће се одобрити странцу ако постоје оправдани разлози због којих се може сматрати:

- а) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу злочина против

мира, ратног злочина или злочина против човјечности, утврђеног одредбама међународних аката;

- б) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу тешког неполитичког кривичног дјела прије него што је дошао у БиХ, укључујући и нарочито окрутна дјела чак и ако су почињена с наводним политичким циљем;
- ц) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу дјела која су у супротности с циљевима и начелима УН-а или
- д) опасним по безбједност БиХ или је правоснажно осуђен за тешко кривично дјело и представља опасност по БиХ.

(2) Избеглички статус неће се одобрити странцу:

- а) који ужива помоћ и заштиту неког органа или агенције УН-а изузев УНХЦР-а;
- б) којем надлежни органи БиХ признају иста права као држављанима БиХ.

Члан 22.

(Супсидијарна заштита)

(1) Супсидијарна заштита се одобрава странцу који не испуњава услове за одобрење статуса избеглице из члана 19. овог закона ако постоје озбиљни разлози за вјеровање да ће се повратком у земљу поријекла или земљу уобичајеног мјеста боравка суочити са стварним ризиком од тешке повреде људских права и основних слобода.

(2) Тешком повредом у смислу става 1. овог члана сматра се смртна казна или погубљење, мучење, нехумано или понижавајуће поступање или кажњавање, озбиљна и индивидуална пријетња животу или физичком интегритету цивила због општег насиља у ситуацијама међународног или унутрашњег оружаног сукоба.

Члан 23.

(Искључење из супсидијарне заштите)

Изузетно од члана 22. овог закона, супсидијарна заштита неће бити одобрена странцу ако постоје оправдани разлози због којих се може сматрати:

- а) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу злочина против мира, ратног злочина или злочина против човјечности, утврђеног одредбама

- међународних аката;
- б) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу тешког кривичног дјела;
 - ц) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу дјела која су у супротности с циљевима и принципима УН-а;
 - д) опасним по безбједност БиХ;
 - е) да је починио кривично дјело прије уласка у БиХ, ако је у БиХ прописана казна затвора за то дјело и ако је земљу поријекла напустио само ради избјегавања казне прописане у тој земљи.

Члан 24.

(Починиоци прогона или тешке повреде)

Починиоци прогона или тешке повреде, у смислу чл. 19. и 22. овог закона, могу бити:

- а) државни органи;
- б) странке или организације које контролишу државу или важан дио државног подручја;
- ц) недржавни субјекти, ако се докаже да држава или странке, односно организације које контролишу важан дио државног подручја, укључујући и међународне организације, нису у могућности или не желе да пруже заштиту од прогона или тешке повреде.

Члан 25.

(Субјекти заштите)

(1) Заштиту од прогона или тешке повреде, у смислу чл. 19. и 22. овог закона, у земљи поријекла могу пружити:

- а) државни органи;
- б) странке или организације укључујући и међународне организације које контролишу државу или важан дио државног подручја.

(2) Пружање заштите из става 1. овог члана представља предузимање одговарајућих мјера с циљем спречавања прогона, односно тешке повреде, што подразумева постојање ефикасног правног система за откривање, процесуирање и кажњавање дјела која чине прогон или тешку повреду и приступ тражиоца азила таквој заштити. Пружање заштите треба да буде ефикасно и трајног карактера.

Члан 26.

(Заштита унутар државе)

Заштита унутар државе представља заштиту у дијелу земље поријекла у односу на који не постоји основан страх од прогона или стваран ризик од тешке повреде. У току разматрања захтјева Министарство ће цијенити генералне околности у том дијелу земље поријекла, да ли је дато подручје доступно тражиоцу азила, да ли се с обзиром на личне околности тражиоца азила може очекивати да се настани у том дјелу земље.

Члан 27.

(Принцип "sur place")

Основан страх од прогона или стварни ризик од тешке повреде може се заснивати и на:

- 1) догађајима који су услиједили након што је тражилац азила напустио земљу поријекла;
- 2) активностима тражиоца азила након што је напустио земљу поријекла, посебно ако се установи да представљају изражавање и наставак увјерења и оријентације које је имао у земљи поријекла.

Одјељак Б. Поступак по захтјеву за азил

Члан 28.

(Основни принципи)

- (1) Министарство ће осигурати појединачно, објективно и непристрасно спровођење поступка за признавање, укидање и престанак избјегличког статуса и супсидијарне заштите као и поступка продужења супсидијарне заштите.
- (2) Поступке из става 1. овог члана спроводе службена лица с одговарајућим знањем у области азила.

Члан 29.

(Гаранције у поступку)

(1) Током поступка тражиоцу азила ће бити омогућено:

- а) да буде информисан о условима и поступку додјеле избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите, правима и обавезама, посљедицама непоштовања обавеза или одбијања сарадње са надлежним органом;
- б) изношење свих околности на којима заснива свој захтјев за азил, приступ доказима и предлагање извођења појединих доказа;
- ц) да се поступак води на језику који разумије или за који се може основано претпоставити да га разумије;
- д) приступ бесплатној правној помоћи;
- е) да поступак по захтјеву за азил води и да преводилац или тумач буде лице истог пола, ако за то постоје оправдани разлози и
- ф) комуницирање са УНХЦР-ом.

(2) Тражиоцу азила може се ускратити приступ доказима ако би то подразумијевало откривање информација које би могле угрозити безбједност БиХ, безбједност извора информација и лица на која се информације односе или ако би било уложено разматрање захтјева за азил.

(3) Министарство ће приоритетно поступати са тражиоцима азила којима је ограничено кретање а приоритетно и са посебном пажњом са малољетницима, малољетницима без пратње, самохраним родитељима са малољетном дјецом, лицима која су мучена, силована, извргнута другим облицима физичког или психичког насиља, трудницама, старијим лицима, болесним лицима и лицима са душевним сметњама и лицима са инвалидитетом.

Члан 30.

(Јединствени поступак по захтјеву за азил)

Министарство испитује основаност захтјева за азил у јединственом поступку тако што прво испитује услове за додјелу избјегличког статуса а ако нису испуњени услови за додјелу избјегличког статуса, испитује услове за додјелу супсидијарне заштите.

Члан 31.

(Исказивање намјере за подношење захтјева за азил)

(1) Намјеру за подношење захтјева за азил странац може исказати:

- а) Граничној полицији БиХ, на граничном прелазу или

б) организационим јединицама Службе.

(2) Ако странац намјеру за подношење захтјева за азил исказе на неком од граничних прелаза, Гранична полиција БиХ одмах обавјештава мјесно надлежну организациону јединицу Службе која је обавезна да преузме странца.

(3) Гранична полиција БиХ или организациона јединица Службе којој је странац исказао намјеру за подношење захтјева за азил упознаје странца са поступком тражења азила и његовим правима и обавезама.

Члан 32.

(Потврда о исказаној намјери)

(1) Странцу који исказе намјеру за подношење захтјева за азил организациона јединица Службе издаје потврду о исказаној намјери, којом одређује правац кретања и рок који је потребан за долазак у Министарство ради личног подношења захтјева за азил.

(2) Потврда садржи податке о лицу које је исказало намјеру за подношење захтјева за азил и члановима породице у пратњи. Потврда се сматра правом на останак у БиХ, за вријеме њеног трајања.

(3) Организациона јединица Службе одмах по исказивању намјере Министарству доставља примјерак потврде о исказаној намјери са копијама личних и других докумената странца који је исказао намјеру, релевантних за поступак по захтјеву за азил. Организациона јединица Службе дужна је да оригинални примјерак потврде са документацијом прикупљеном током поступка исказивања намјере достави Министарству најкасније у року од три дана од дана исказивања намјере.

(4) Рок ваљаности потврде о исказаној намјери за подношење захтјева за азил не може бити дужи од осам дана.

(5) Изузетно од става 4. овог члана, у случају великог броја истовремено исказаних намјера за подношење захтјева за азил, рок ваљаности потврде о исказаној намјери може бити 14 дана.

Члан 33.

(Поступак са странцима који се налазе у имиграционом центру, притвору, затвору или установи за смјештај жртава трговине људима)

(1) Странац који се налази у имиграционом центру, притвору, затвору или установи за смјештај жртава трговине људима намјеру за подношење захтјева за азил исказује путем мјесно надлежне организационе јединице Службе, која поступа на начин прописан чланом 32. овог закона.

(2) У ситуацијама наведеним у ставу 1. овог члана, Министарство поступак запримања захтјева за азил и регистрацију странца спроводи у установи у којој се странац налази, у року одређеном потврдом о исказаној намјери за подношење захтјева за азил.

Члан 34.

(Смјештај у центар)

(1) Центар за прихват и смјештај тражиоца азила, основан у оквиру Министарства, представља специјализовану установу намијењену за прихват и смјештај тражиоца азила у БиХ.

(2) Странац који је исказао намјеру за подношење захтјева за азил има право на смјештај у центар из става 1. овог члана. Изузетно, у вандредним околностима повећаног броја захтјева за азил, прихват и смјештај тражиоца азила може се обезбиједити у приватним кућама, становима, хотелима или другим просторијама прилагођеним за ту намјену.

(3) Ако је странцу који је исказао намјеру да поднесе захтјев за азил у БиХ потребан смјештај, организациона јединица Службе о томе обавјештава Министарство, које обезбјеђује прихват и смјештај. Организациона јединица Службе којој је намјера исказана превешће подносиоца исказане намјере до центра за прихват и смјештај тражиоца азила, ако то оцијени потребним.

(4) Лицима којима је пружен смјештај Министарство обезбјеђује заштиту њиховог породичног живота, могућност комуникације са сродницима, правним савјетницима, представницима УНХЦР-а и невладиним организацијама.

(5) Министарство ће посветити посебну пажњу спречавању насилног понашања у просторима за прихват и смјештај странаца који затраже азил.

(6) Лица која руководе радом и која су запослена у центру адекватно ће се обучавати за рад у специфичним и посебним условима рада са странцима и рањивим категоријама из члана 29. (3) овог закона.

Члан 35.

(Подношење захтјева за азил)

(1) Странац је дужан да у року одређеном потврдом поднесе захтјева за азил Министарству. Пунољетни странац захтјев за азил подноси лично, док за малољетног странца захтјев подноси законски заступник односно старатељ. Захтјев за азил може поднијети лично и малољетник старији од 16 година, ако је у браку или ванбрачној заједници.

(2) Изузетно, ако странац без оправданих разлога не поднесе захтјева за азил у року одређеном потврдом, сматраће се да је одустао од исказане намјере, о чему ће Министарство обавијестити Службу. У даљим поступцима на њега се примјењује закон којим се регулише област кретања и боравка странаца.

Члан 36.

(Регистрација тражиоца азила)

(1) Након запримања захтјев за азил странац се региструје. Поступак регистрације обухвата следеће радње:

- а) попуњавање обрасца за регистрацију;
- б) узимање отисака десет прстију и потписа;
- ц) фотографисање и
- д) копирање личних и других документа релевантних за вођење поступка.

(2) Образац за регистрацију попуњава се за сваког пунољетног тражиоца азила и малољетног тражиоца азила старијег од 16 година, ако је у браку или ванбрачној заједници. За малољетног тражиоца азила без пратње, старијег од 14 година, образац за регистрацију се попуњава уз сагласност старатеља.

(3) Од малољетног тражиоца азила без пратње, млађег од 14 година, Министарство узима изјаву о разлозима напуштања земље поријекла која је прилагођена његовом узрасту и психичкој зрелости.

(4) Пунољетним тражиоцима азила као и малољетним тражиоцима азила, старијим од 14 година, узимају се отисци прстију. Сви тражиоци азила се, без обзира на старосну доб, фотографишу.

(5) Поступку регистрације осим тражиоца азила и службеног лица Министарства могу присуствовати:

- а) законски заступник, односно старатељ;
- б) пуномоћник;
- ц) преводилац односно тумач, ако је потребан;
- д) представник УНХЦР-а.

Члан 37.

(Одузимање путних исправа)

(1) Након обављене регистрације Министарство тражиоцу азила одузима путне исправе које може користити за прелазак државне границе, уз издавање потврде о одузимању путних исправа.

(2) Одузете путне исправе задржавају се у Министарству и враћају тражиоцу азила по коначности одлука из члана 41. (1) а), е) и ф) овог закона или правоснажности одлука из члана 41. (1) б) и ц) овог закона.

(3) Када је по захтјеву за азил донесена правоснажна одлука из члана 41. (1) д) овог закона, Министарство одузету путну исправу предаје Служби.

Члан 38.

(Пријава боравишта, пребивалишта и промјене адресе становања)

(1) За странца који је исказао намјеру подношења захтјева за азил, а смјештен је у центар за прихват и смјештај тражиоца азила, службено лице центра пријављује боравак надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи /станици, у року од три дана од дана прихвата и смјештаја лица.

(2) Странац који је исказао намјеру подношења захтјева за азил, а смјештен је на приватној адреси, дужан је да пријави боравак надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи/станици у року од три дана од дана исказане намјере а прије подношења захтјева за азил.

(3) Избјеглица је дужна да пријави пребивалиште надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи/станици, у року од осам дана од дана стицања статуса. У случају промјене адресе становања, избјеглица је дужна да пријави ту промјену надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи/станици, у року од осам дана од дана промјене адресе становања.

(4) Тражиоци азила и странци под супсидијарном заштитом дужни су да пријаве промјену адресе становања надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи/станици у року од три дана од промјене адресе становања.

Члан 39.

(Интервју)

(1) Министарство ће након регистрације обавити, појединачно, са свим пунољетним тражиоцима азила један или више интервјуа.

(2) Изузетно од става 1. овог члана интервју се може обавити и са малољетником старијим од 16 година, ако је у браку или ванбрачној заједници, као и са малољетником без пратње. Министарство ће приликом интервјуа малољетника водити рачуна о његовом узрасту, нивоу интелектуалног развоја и могућностима да схвати значај поступка.

(3) Интервјуу осим тражиоца азила и службеног лица Министарства могу присуствовати:

- а) законски заступник, односно старатељ;
- б) пуномоћник;
- ц) преводилац односно тумач, ако је потребан;
- д) представник УНХЦР-а.

(4) Тражиоцу азила ће се омогућити да изнесе све чињенице и околности релевантне за доношење одлуке по захтјеву за азил.

(5) Службено лице Министарства упозориће тражиоца азила да је дужан да говори истину, да изнесе све околности и чињенице на којима заснива захтјев и да приложи све распложиве доказе.

(6) Тражилац азила и његов пуномоћник имају приступ записнику са обављеног интервјуа.

Члан 40.

(Процјена чињеница и околности)

(1) Приликом доношења одлуке по захтјеву за азил узимају се у обзир:

- а) чињенице које се односе на земљу поријекла у вријеме доношења одлуке по захтјеву, укључујући законе и прописе те земље као и начин на који се они примјењују;
- б) релевантне изјаве и докази које изнесе тражилац азила укључујући и информацију о томе да ли је тражилац био или може бити изложен прогону или тешкој повреди;
- ц) положај и личне околности тражиоца азила, укључујући пол и старосну доб, како би се на основу личних околности тражиоца азила процијенило представљају ли поступци и дјела којима је био или би могао бити изложен прогон или тешку повреду;
- д) може ли тражилац азила добити ефикасну заштиту у другом дијелу земље поријекла у којем не би имао основани страх од прогона нити би био изложен стварном ризику трпљења тешке повреде;
- е) може ли тражилац азила добити заштиту земље у којој би могао доказати држављанство;
- ф) друге чињенице које могу бити релевантне за доношење одлуке.

(2) Министарство ће при утврђивању чињеница и околности из става 1. овог члана узети у обзир:

- а) податке и изјаву из захтјева и регистрационог обрасца;
- б) исказ тражиоца азила дат на интервјуу;
- ц) доказе и документацију коју поднесе тражилац азила;
- д) доказе добијене од других надлежних органа;
- е) опште и специфичне информације о земљи поријекла, добијене из различитих и поузданих извора.

(3) Одлука Министарства неће зависити од подношења материјалних доказа од тражиоца азила уколико је током поступка тражилац азила поднио доказе којима располаже и дао прихватљиво образложење за недостатак других доказа, ако су његове изјаве досљедне и прихватљиве и нису у супротности са доступним општим и посебним информацијама о земљи поријекла релевантним за његов случај и ако је утврђена општа вјеродостојност захтјева.

Члан 41.

(Одлуке по захтјеву за азил)

(1) По захтјеву за азил Министарство доноси одлуку којом се тражиоцу азила:

- а) усваја захтјев и признаје статус избјеглице;
- б) усваја захтјев и признаје статус супсидијарне заштите;
- ц) одбија захтјев и одређује рок за добровољно напуштање БиХ;
- д) одбија захтјев и утврђује да не може бити удаљен из БиХ из разлога прописаних принципом забране враћања из члана 6. (2) овог закона;
- е) поступак по захтјеву за азил обуставља и одређује рок за добровољно напуштање БиХ или
- ф) одбацује захтјев за азил и одређује рок за добровољно напуштање БиХ.

(2) Министарство у форми рјешења доноси одлуке из става 1. а), б), ц) и д) овог члана а у форми закључка доноси одлуке из става 1. е) и ф) овог члана.

Члан 42.

(Рокови за доношење одлуке)

(1) Министарство ће одлуку по захтјеву за азил, у редовном поступку, донијети у року од шест мјесеци од дана подношења захтјева.

(2) Изузетно од става 1. овог члана Министарство ће одлуку по захтјеву за азил донијети у року од 18 мјесеци ако:

- а) је утврђивање чињеница на којима се захтјев за азил заснива отежано;
- б) велики број странаца поднесе захтјев за азил у одређеном периоду;
- ц) се кашњење може приписати пропустима тражиоца азила у смислу испуњавања обавеза из члана 40. (3) овог закона, као и других објективних разлога.

(3) Министарство ће одлуку по захтјеву за азил донијети у року од 30 дана ако постоје основи за одбијање захтјева у убрзаном поступку из члана 45. овог закона.

(4) Ако захтјев за азил не буде ријешен у року из става 1. овог члана, Министарство о томе обавјештава тражиоца азила.

Члан 43.

(Признавање избјегличког статуса и статуса супсидијарне заштите)

- (1) Министарство тражиоцу азила признаје статус избјеглице када у поступку по захтјеву за азил утврди да тражилац азила испуњава услове из члана 19. овог закона.
- (2) Министарство тражиоцу азила признаје статус супсидијарне заштите када у поступку по захтјева за азил утврди да тражилац азила не испуњава услове из члана 19. али испуњава услове из члана 22. овог закона. Супсидијарна заштита у БиХ се одобрава на рок од годину дана, може се продужити на захтјев странца док трају услови због којих је супсидијарна заштита призната. Супсидијарна заштита се продужава на двије године.
- (3) Странац којем је призната супсидијарна заштита захтјев за њено продужење подноси Министарству најкасније 60 дана прије истека претходног одобрења. У поступку по захтјеву за продужење супсидијарне заштите Министарство може саслушати странца којем је призната супсидијарна заштита. Супсидијарна заштита престаје да важи истеком рока на који је одобрена ако странац не поднесе захтјев за њено продужење.
- (4) По захтјеву за продужење супсидијарне заштите Министарство може донијети рјешење којим продужава супсидијарну заштиту или одбија захтјев.
- (5) Рјешење Министарства о продужењу супсидијарне заштите је коначно и извршно. Странац којем је продужена супсидијарна заштита остварује права из члана 78. овог закона донешењем рјешења о продужењу.
- (6) Рјешење Министарства о одбијању захтјева за продужење супсидијарне заштите је коначно. Против овог рјешења странац може поднијети тужбу Суду БиХ у року од 15 дана од дана пријема одлуке. Тужба одгађа извршење рјешења.

Члан 44.

(Одбијање захтјева за азил у редовном поступку)

- (1) Министарство одбија захтјев за азил када у поступку по захтјеву за азил утврди да тражилац азила не испуњава услови из чл. 19. и 22. овог закона, поступајући у роковима из члана 42. (1) и (2) овог закона.
- (2) Министарство при доношењу одлуке по захтјеву за азил, у редовном поступку, одлуку може засновати на разлозима наведеним у члану 45. (1) овог закона.

Члан 45.

(Одбијање захтјева за азил у убрзаном поступку)

(1) Министарство одбија захтјев за азил у убрзаном поступку у року из члана 42. (3) ако:

- а) је тражилац азила изнио информације које нису значајне или су минимално значајне за признавање избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите;
- б) је тражилац азила довео у заблуду Министарство подношењем нетачних информација или невјеродостојних докумената или је прећутао важне информације или уништио, отуђио односно прикрио документе за утврђивање свог идентитета и/или држављанства;
- ц) је тражилац азила дао очигледно недоследне и контрадикторне, немогуће или мало вјероватне изјаве које су у супротности са информацијама о земљи поријекла;
- д) је тражилац азила захтјев за азил поднио како би одгодио или онемогућио извршење одлуке о протјеривању или екстрадицији;
- е) је тражилац азила незаконито ушао на територију БиХ или продужио свој боравак на територији БиХ а није се без одгађања пријавио надлежним органима и поднио захтјев за азил;
- ф) се тражилац азила може из основаних разлога сматрати опасним за безбједност БиХ или јавни ред или ако је био присилно протјеран због безбједности БиХ или јавног реда;
- г) тражилац азила долази из сигурне земље поријекла а није доказао да та земља за њега није сигурна.

(2) Убрзани поступак се не може примјењивати у случају малољетника без пратње. Изузетно, на малољетника без пратње може се примијенити став (1) тач. ф) и г) овог члана, ако малољетник има пуномоћника.

(3) Тражиоцу азила ће се и поред постојања околности из става 1. овог члана омогућити да докаже да испуњава услове из члана 19. и 22. овог закона.

Члан 46.

(Забрана враћања у случају одбијања захтјева и укидања статуса)

(1) Министарство доставља препоруку Служби о забрани враћања странца, из разлога прописаних чланом 6. (2) овог закона, када одлуке из чл. 41. (1) д) и 54. (2) овог закона постану правоснажне.

(2) Служба странцу из става 1. овог члана издаје потврду о останку у БиХ на период до годину дана, уз могућност продужење. Потврда о останку продужава се на захтјев странца, уз препоруку Министарства. Захтјев за продужење странац доставља Служби најкасније у року од два мјесеца, прије истека периода на који му је дозвољен останак у БиХ.

(3) Министарство, на захтјев Службе, доставља препоруку о продужењу потврде о останку странца, све док постоје разлози због којих су донесене одлуке из чл. 41. (1) д) и 54. (2) овог закона.

(4) Када утврди да су престали разлози због којих су донесене одлуке из чл. 41. (1) д) и 54. (2) овог закона, Министарство доноси рјешење којим утврђује престанак разлога забране враћања и одређује странцу рок за добровољно напуштање територије БиХ.

(5) Рјешење из става 4. овог члана је коначно. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од осам дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 30 дана од дана пријема тужбе.

Члан 47.

(Обустава поступка)

Осим случајева предвиђених Законом о управном поступку поступак по захтјеву за азил се обуставља закључком ако:

- а) се у поступку утврди да је тражилац азила држављанин БиХ;
- б) током поступка тражилац азила не сарађује са Министарством;
- ц) тражилац азила у току поступка напусти територију БиХ;
- д) се тражилац азила не одазове на позив за саслушање а своје одсуство не оправда;
- е) тражилац азила не борави на посљедњој пријављеној адреси а надлежни орган није обавијестио о промјени адресе, у року прописаном чланом 38. (4) овог закона.

Члан 48.

(Одбацивање захтјева за азил)

Министарство ће одбацити захтјев за азил закључком:

- а) ако је ранији захтјев за азил у БиХ био одбијен а тражилац азила није приложио доказе да су се околности на којима је засновао претходни захтјев битно промијениле;
- б) ако тражилац азила долази из сигурне треће земље а није доказао да та земља за њега није сигурна;

ц) ако је тражиоцу азила заштиту признала друга земља и у могућности је да се врати у ту земљу и користи заштиту у складу са чланом 50. овог закона.

Члан 49.

(Сигурна земља поријекла и сигурна трећа земља)

(1) Сигурна земља поријекла је земља у којој је тражилац азила боравио као држављанин те земље или у којој је као лице без држављанства имао посљедње уобичајено мјесто боравка, ако је у њој сигуран од прогона у смислу члана 20. овог закона и тешке повреде у смислу члана 22. овог закона. Приликом оцјењивања да ли се једна земља може сматрати сигурном земљом поријекла треба узети у обзир законодавство земље, начин на који се примјењује, поштовање права и слобода из Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, поштовање принципа забрање враћања и постојање система ефикасних правних лијекова против кршења тих права и слобода.

(2) Сигурна трећа земља је земља у којој је тражилац азила боравио прије доласка у БиХ под условима да у њој нема прогона у смислу члана 20. овог закона и тешке повреде у смислу члана 22. овог закона, да се у њој поштује принцип забране враћања, да се у ту земљу може легално вратити и да му је омогућен приступ поступку азила који ће бити разматран у складу са важећим прописима.

(3) Одлуку о томе које се земље сматрају сигурним земљама поријекла и сигурним трећим земљама доноси Савјет министара БиХ на приједлог Министарства, уз прибављено мишљење Министарства иностраних послова БиХ (у даљем тексту: МИПБиХ) и Министарства правде БиХ. Оцјена о томе да ли је нека земља сигурна земља поријекла или сигурна трећа земља заснива се на информацијама добијеним из различитих и поузданих извора.

(4) Министарство прати стање у сигурним земљама поријекла и сигурним трећим земљама и предлаже ревидирање одлуке о сигурним земаљама поријекла и сигурним трећим земаљама.

Члан 50.

(Прва земља азила)

Првом земљом азила сматра се држава у којој:

- а) је тражиоцу азила признат статус избјеглице и још увијек може користити ту заштиту или
- б) тражилац азила ужива другу врсту заштите која укључује заштиту од присилног удаљења

или враћања и још увијек може користити ту заштиту.

Члан 51.

(Правни лијек)

(1) Рјешење из члана 41. (1) а) овог закона, којим је одобрен избјеглички статус, коначно је. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Тужба не одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 45 дана од дана пријема тужбе.

(2) Рјешење из члана 41. (1) б) овог закона, којим је одобрена супсидијарна заштита, коначно је. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 45 дана од дана пријема тужбе.

(3) Рјешење којим је захтјев за азил одбијен у складу са чланом 41. (1) ц) а у вези са чланом 44. овог закона је коначно. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 45 дана од дана пријема тужбе.

(4) Рјешење којим је захтјев за азил одбијен, у складу са чланом 41. (1) ц) а у вези са чланом 45. овог закона, коначно је. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од осам дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 30 дана од дана пријема тужбе.

(5) Рјешење којим је одбијен захтјев за азил, у складу са чланом 41. (1) д) овог закона, коначно је. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 45 дана од дана пријема тужбе.

(6) Закључак којим је обустављен поступак по захтјеву за азил, у складу са чланом 41. (1) е) овог закона, коначан је. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од осам дана од дана доставе закључка. Тужба не одгађа извршење закључка. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 30 дана од дана пријема тужбе.

(7) Закључак којим је одбачен захтјев за азил, у складу са чланом 41. (1) ф) овог закона, коначан је. Против овог закључка се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од осам дана од дана доставе закључка. Тужба не одгађа извршење закључка. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 30 дана од дана пријема тужбе.

Одјељак Ц. Престанак и укидање азила

Члан 52.

(Престанак избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите)

(1) Министарство доноси одлуку о престанку избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите у БиХ у сљедећим случајевима:

- а) ако избјеглица или странац под супсидијарном заштитом добровољно поново ужива заштиту земље чији је држављанин;
- б) ако је избјеглица или странац под супсидијарном заштитом, након што је изгубио држављанство неке друге земље, добровољно поново стекао држављанство те земље;
- ц) ако је избјеглица или странац под супсидијарном заштитом стекао ново држављанство и ужива заштиту земље чије је држављанство стекао;
- д) ако се избјеглица или странац под супсидијарном заштитом добровољно вратио ради настањења у земљу коју је напустио и изван које је живио из страха од прогона или тешке повреде;
- е) ако избјеглица или странац под супсидијарном заштитом услед престанка околности на основу којих му је признат статус не може и даље одбијати уживање заштите земље чији је држављанин или у којој је имао уобичајено мјесто боравка;
- ф) када су околности које су довеле до признавања статуса престале да постоје или су се промијениле у толикој мјери да заштита више није потребна;
- г) ако је избјеглица или странац под супсидијарном заштитом стекао држављанство БиХ;
- х) ако се избјеглица или странац под супсидијарном заштитом изричито одрекао статуса;
- и) ако избјеглица или странац под супсидијарном заштитом борави ван БиХ дуже од шест мјесеци у континуитету а о томе није обавијестио Министарство и
- ј) смрћу странца.

(2) Министарство ће приликом оцјене услова из става 1. тачка д), е) и ф) овог члана размотрити да ли је промјена околности на основу којих је додијељена заштита значајна и трајног карактера.

Члан 53.

(Укидање избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите)

Министарство доноси одлуку о укидању избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите у БиХ у случајевима када се установи:

- а) да постоји неки од разлога за искључење из чл. 21. и 23. овог закона,
- б) да је погрешно изношење или изостављање чињеница, укључујући и коришћење фалсификованих докумената довело до признања статуса.

Члан 54.

(Поступак престанка или укидања избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите)

- (1) Рјешење о престанку или укидању избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите доноси Министарство по службеној дужности или на захтјев странке.
- (2) Ако је рјешење из става (1) овог члана донесено на основу члана 53. (1) а), а у поступку се утврди да странац не може бити враћен из разлога прописаних чланом 6. (2) овог закона, Министарство, по правоснажности рјешења, Служби доставља препоруку о забрани ваћања странца.
- (3) Рјешење из става 1. овог члана је коначно. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 45 дана од дана пријема тужбе.
- (4) Странац не може бити присилно удаљен из БиХ прије правоснажности одлуке из става 1. овог члана.
- (5) У поступку престанка или укидања статуса избјеглици или странцу под супсидијарном заштитом ће се омогућити да се писменим или усменим путем изјасни о разлозима због којих статус не би требало да му престане односно да буде укинут. Министарство, приликом доношења одлуке о престанку или укидању статуса избјеглице или супсидијарне заштите, узима у обзир опште и специфичне информације о земљи поријекла добијене из различитих и поузданих извора.
- (6) Изузетно од става 4. овог члана, уколико постоје разлози из члана 52. (1) г), х) и) и ј) овог закона, Министарство одлуку о укидању или престанку статуса може донијети без изјашњења избјеглице или лица под супсидијарном заштитом.
- (7) У поступку престанка или укидања избјегличког статуса и статуса супсидијарне заштите избјеглица и странац под супсидијарном заштитом имају приступ бесплатној правној помоћи.

Члан 55.

(Достављање одлука)

(1) Одлуке из чл. 41, 43. (5) и (6) и 54. (1) овог закона достављају се пуномоћнику. Уколико странац нема пуномоћника, одлуке се достављају странцу лично.

(2) Странцу који нема пуномоћника и не борави на пријављеној адреси а надлежни орган није обавијестио о промјени адресе становања достава одлука врши се путем огласне табле Министарства.

(3) Министарство по коначности одлуке из чл. 41. (1) а) и 43. (5) и правоснажности одлука из чл. 41. (1) б) и 43. (6) и 54. (1) овог закона обавјештава Министарство за људска права и изјеглице о донесеним одлукама.

(4) Министарство по коначности одлука из чл. 41. (1) а), е) и ф) и 43. (5) и правоснажности одлука из члана 41. (1) б), ц) и д) и 41. (6) овог закона обавјештава Службу о донесеним одлукама.

(5) Министарство по правоснажности одлука из чл. 41. (1) д) и 54. (2) Служби доставља препоруку о забрани враћања странца, из разлога прописаних чланом 6.(2) овог закона.

Члан 56.

(Примјена закона којим се регулише област кретања и боровка странаца)

У случају када је Министарство донијело коначну одлуку из члана 41. (1) е) и ф) или правоснажну одлуку из чл. 41. (1) ц), 43. (6) и 54. (1) на странца се примјењује закон којим се регулише област кретања и боровка странаца, уколико територију БиХ не напусти у року одређеном одлуком.

ПОГЛАВЉЕ III. ПРИВРЕМЕНА ЗАШТИТА

Члан 57.

(Привремена заштита)

(1) Савјет министара, на приједлог Министарства, у случају масовног прилива странаца којима је потребна заштита, доноси одлуку којом се обезбјеђује привремена заштита тих лица. Министарство приликом сачињавања приједлога одлуке којом се обезбјеђује привремена заштита обавља консултације са УНХЦР-ом и осталим релевантним међународним организацијама у БиХ.

(2) Одлуком из става (1) овог члана Савјет министара БиХ одредиће институције које ће бити надлежне да странцима под привременом заштитом у БиХ обезбиједе приступ правима из члана 62. (1) овог закона.

(3) Узимајући у обзир економске и друге могућности БиХ, те разлоге очувања јавног поретка, јавног реда и мира или безбједности БиХ, Савјет министара БиХ одређује број лица којима ће бити пружена привремена заштита те разлоге због којих се тај број може повећати до измјене одлуке.

Члан 58.

(Одобравање привремене заштите)

Привремена заштита одобрава се:

- а) странцима који масовно долазе у БиХ а који су напустили своју земљу поријекла и не могу се у њу вратити због оружаног сукоба или систематског и општег кршења људских права;
- б) странцима који су у вријеме настанка околности из тачке а) овог члана боравили у БиХ а враћање у земљу поријекла им је привремено онемогућено због настанка тих околности.

Члан 59.

(Надлежност за одобравање и вријеме трајања привремене заштите)

(1) На основу одлуке Савјет министара БиХ из члана 57. овог закона, Министарство одобрава привремену заштиту на период од годину дана уз могућност њеног аутоматског продужења два пута на период од шест мјесеци.

(2) Након истека периода из става 1. овог члана, Савјет министара БиХ одлуком може продужити привремену заштиту још годину дана, уколико и даље постоје разлози због којих је одобрена привремена заштита.

Члан 60.

(Разлози неодобравања привремене заштите)

Привремена заштита неће се одобрити странцу ако:

- а) постоје разлози за искључење из члана 21. овог закона;
- б) има избјеглички статус или статус супсидијарне заштите или је странац с одобреним привременим или сталним бораваком у БиХ;
- ц) у трећој земљи ужива заштиту, има држављанство или регулисан боравак.

Члан 61.

(Престанак привремене заштите)

- (1) Странцу престаје привремена заштита протеком периода на који је одобрена.
- (2) Изузетно од ставе 1. овог члана Савјет министара БиХ, током периода на који је одобрена привремена заштита, може донијети одлуку о престанку привремене заштите уколико су престале да постоје околности на основу којих је одобрена.
- (3) Престанак привремене заштите не утиче на право странца да поднесе захтјев за азил.

Члан 62.

(Права и обавезе странаца под привременом заштитом)

- (1) Странац под привременом заштитом у БиХ има право на:
 - а) боравак;
 - б) основне услове за живот и смјештај,
 - ц) идентификациони документ;
 - д) примарну здравствену заштиту;
 - е) основно и средње образовање;
 - ф) бесплатну правну помоћ;
 - г) приступ тржишту рада;
 - х) спајање са породицом;
 - и) старатеља, ако је странац под привременом заштитом малољетник без пратње или пословно неспособно лице.
- (2) Обавезе прописане чланом 79. овог закона се на одговарајући начин примјењују на странце којима је одобрена привремена заштита.

Члан 63.

(Спајање странца под привременом заштитом са породицом)

(1) Странац под привременом заштитом има право на спајање са члановима породице из члана 2. (1) к) овог закона који се налазе ван територије БиХ.

(2) Члановима породице који остварују право на спајање са странцем под привременом заштитом одобриће се статус привремене заштите под условом да је породични однос постојао у земљи поријекла и да не потпадају под клаузуле искључења из члана 21. овог закона.

(3) Дијете странца под привременом заштитом рођено на подручју БиХ слиједи правни положај законског заступника.

Члан 64.

(Коришћење права привремене заштите)

(1) Странац под привременом заштитом може поднијети захтјев за азил. Током поступка по захтјеву за азил странац користи права из привремене заштите.

(2) Ако након спроведеног поступка по захтјеву за азил није признат избјеглички статус нити статус супсидијарне заштите, странцу који испуњава услове за привремену заштиту или је већ под привременом заштитом омогућиће се привремена заштита током остатка времена док заштита траје.

Члан 65.

(Подзаконски пропис о техничким питањима привремене заштите)

Министарство ће, по потреби, подзаконским прописима детаљније регулисати питања уређена овим поглављем, након прибављеног мишљења Министарства за људска права и избјеглице БиХ и Министарства цивилних послова БиХ.

ПОГЛАВЉЕ IV. ОГРАНИЧЕЊЕ КРЕТАЊА

Члан 66.

(Разлози и начин ограничења кретања)

- (1) Тражиоцу азила кретање се може привремено ограничити:
 - а) забраном кретања изван имиграционог центра, који се оснива у складу са законом којим се регулише област кретања и боравка странаца;
 - б) забраном кретања изван одређеног мјеста.
- (2) Тражиоцу азила ће се ограничити кретање забраном кретања изван имиграционог центра уколико му је изречена мјера протјеривања и представља опасност по безбједност БиХ.
- (3) Тражиоцу азила се може ограничити кретање забраном кретања изван имиграционог центра или одређеног мјеста ако је:
 - а) изречена мјера протјеривања и није утврђен идентитет тражиоца азила;
 - б) изречена мјера протјеривања а постоје основи сумње да се ради о захтјеву из члана 45. (1) овог закона;
 - ц) изречена мјера протјеривања.
- (4) Тражиоцу азила се може ограничити кретање забраном кретања изван одређеног мјеста ако:
 - а) није утврђен идентитет тражиоца азила;
 - б) постоје основи сумње да се ради о захтјеву из члана 45. (1) овог закона.
- (5) Министарство ће одлуку о ограничењу кретања донијети цијенећи индивидуалне околности сваког појединачног случаја и водећи рачуна о нужности и размјерности изречене мјере и разлога за ограничење.
- (6) Уколико је тражиоцу азила кретање привремено ограничено, Министарство обавјештава Службу. Тражилац азила којем је ограничено кретање забраном кретања изван одређеног мјеста у обавези је да се, за вријеме трајања изречене мјере, јавља надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи/станици, на начин који одреди Министарство.
- (7) Малољетном тражиоцу азила се ограничава кретање забраном кретања изван имиграционог центра само у крајњем случају и након што Министарство утврди да се друге мјере не могу примијенити. Такво ограничење траје што је могуће краће и Министарство ће у најкраћем року малољетника смјестити на адекватан начин.

Члан 67.

(Рјешење о привременом ограничењу кретања и правни лијек)

- (1) Министарство доноси рјешење о привременом ограничењу кретања тражиоца азила у којем се наводе разлози, начин и вријеме у којем трају изречене мјере ограничења кретања.
- (2) Кретање тражиоца азила може се привремено ограничити на период до 90 дана. Ако околности због којих је мјера ограничења изречена још увијек трају, мјера ограничења кретања се може продужавати на период до 90 дана. Тражиоцу азила кретање може бити привремено ограничено укупно 180 дана.
- (3) Рјешење о привременом ограничењу кретања извршава се уручењем рјешења тражиоцу азила.
- (4) Против рјешења о привременом ограничењу кретања тражилац азила може тужбом покренути управни спор пред Судом БиХ. Тужба се подноси у року од осам дана од дана пријема рјешења. Тужба не одгађа извршење рјешења.
- (5) Суд БиХ је дужан да ове предмете сматра хитним и одлуку по тужби донесе у року од осам дана од дана пријема тужбе. Када је тражиоцу азила кретање ограничено у имиграционом центру, Суд БиХ ће, у управном спору, саслушати тражиоца азила.
- (6) Ако је странцу, прије исказивања намјере за подношење захтјева за азил, одређен надзор у складу са прописима о кретању и боравку странаца, исказивање намјере не утиче на извршење и ток надзора.

Члан 68.

(Прикупљање доказа у поступку ограничења кретања)

- (1) Одлуку о привременом ограничењу кретања тражиоца азила, из безбједносних разлога, Министарство доноси на основу доказа достављених од надлежног органа из члана 18. (2) овог закона.
- (2) Министарство утврђује постојање разлога за привремено органичење кретања тражиоца азила, из разлога прописаних чланом 66. (3) и (4) овог закона.

ПОГЛАВЉЕ V. ИДЕНТИФИКАЦИОНИ ДОКУМЕНТИ

Члан 69.

(Картон тражиоца азила)

- (1) Министарство ће тражиоцу азила и лицима у пратњи, који су обухваћени захтјевом за азил, издати картон тражиоца азила најкасније у року од три дана од обављања поступака из чл. 35. и 36. овог закона.
- (2) Картоном тражиоца азила не потврђује се нужно идентитет тражиоца азила.
- (3) Тражилац азила картоном доказује право боравка на територији БиХ док се о његовом захтјеву не донесе коначна одлука из члана 41. (1) а) е) и ф) или правоснажна одлука из члана 41. (1) б) ц) и д) овог закона те остварује права прописана чланом 76. овог закона.
- (4) Картон тражиоца азила издаје се на рок до три мјесеца уз могућност продужења. Ако тражилац азила није смјештен у центар за прихват и смјештај тражиоца, рока важења картона продужава организациона јединица Службе, уз претходно прибављену сагласност Министарства. Захтјев за продужење картона Служби подноси тражилац азила, најкасније 15 дана прије истека претходног рока важења.
- (5) Ако је тражиоцу азила ограничено кретање, у складу са чланом 67. овог закона, чињеница ограничења кретања се евидентира на картону тражиоца азила.
- (6) Картон тражиоца азила не може се користити за прелазак државне границе.
- (7) Ако се тражилац азила налази у имиграционом центру, притвору, затвору или центру за прихват жртава трговине људима, Министарство не издаје картон тражиоцу азила.

Члан 70.

(Попуњеност и губитак картона тражиоца азила)

- (1) У случају попуњености рубрика предвиђених за продужење картона, Министарство тражиоцу азила издаје нови картон.

(2) У случају губитка картона, тражилац азила је дужан да, најкасније у року од три дана од сазнања за наведену чињеницу, губитак пријави организационој јединици Службе на чијој територији има пријављен боравак или најближој полицијској управи/станици на чијој територији је уочено губљење картона. Организациона јединица Службе или полицијска управа/станција тражиоцу азила издаје потврду о губитку картона коју тражилац азила са захтјевом за издавање новог картона доставља Министарству.

Члан 71.

(Избјеглички картон и картон о супсидијарној заштити)

(1) Министарство издаје избјеглички картон лицима којима је признат избјеглички статус коначном одлуком из члана 41. (1) а) овог закона.

(2) Министарство издаје картон о супсидијарној заштити лицима којима је признат статус супсидијарне заштите правоснажном одлуком из члана 41. (1) б) или коначном одлуком из члана 43. (5) овог закона.

Члан 72.

(Одређивање и поништење јединственог матичног броја)

(1) У складу са Законом о јединственом матичном броју ("Сл. гласник БиХ", бр. 32/01, 63/08, 103/11 и 87/13) Министарство цивилних послова БиХ одређује и додјељује јединствени матични број (у даљем тексту: ЈМБ) избјеглици. Министарство, у року од 30 дана од доношења одлуке о признавању избјегличког статуса, подноси Министарству цивилних послова БиХ захтјев за одређивање и додјељивање ЈМБ-а избјеглици.

(2) Поступајући по захтјеву из става 1. овог члана, Министарство цивилних послова БиХ одређује и додјељује ЈМБ избјеглици у року од 15 дана од дана подношења захтјева, о чему обавјештава Министарство. Министарство обавјештава избјеглицу о одређеном и додијељеном ЈМБ-у.

(3) Министарство, по правоснажности одлуке о престанку или укидању избјегличког статуса из члана 54. (1) овог закона, подноси Министарству цивилних послова БиХ захтјев за поништење одређеног и додијељеног ЈМБ-а избјеглици.

Члан 73.

(Издавање избјегличког картона и картона о супсидијарној заштити)

(1) Рјешење из члана 41. (1) а) и б) извршава се издавањем избјегличког картона или картона о супсидијарној заштити.

(2) Захтјев за издавање избјегличког картона и картона о супсидијарној заштити Министарству подноси странац лично, односно старатељ, пуномоћник или законски заступник странца којем треба издати картон. Уз захтјев се прилаже пријава пребивалишта избјеглице или мјеста боравка странца под супсидијарном заштитом, у складу са чланом 38. овог закона.

(3) Признатој избјеглици издаје се избјеглички картон. Рок важења избјегличког картона је три године.

(4) Странцима под супсидијарном заштитом издаје се картон о супсидијарној заштити, на рок на који је одобрена супсидијарна заштита.

(5) У поступку остваривања права прописаних овим законом, избјеглица и странац под супсидијарном заштитом доказују свој статус избјегличким картоном односно картоном о супсидијарној заштити.

(6) Избјеглички картон и картон о супсидијарној заштити не могу се користити за прелазак државне границе.

Члан 74.

(Замјена избјегличког картона и картона о супсидијарној заштити)

(1) Замјену избјегличког картона и картона о супсидијарној заштити врши Министарство.

(2) Захтјев за замјену избјегличког картона или картона о супсидијарној заштити подноси странац са признатим статусом, односно старатељ, законски заступник или пуномоћник странца којем је статус признат због истека рока важења, губитка, оштећења или битне измјене изгледа носиоца картона.

(3) Захтјев за замјену избјегличког картона или картона о супсидијарној заштити подноси се 30 дана прије истека рока важења или одмах по наступању промјена из става 2. овог члана.

(4) У случају промјене адресе становања, странац са признатим статусом, односно старатељ, законски заступник или пуномоћник странца којем је статус признат дужан је да обавијести Министарство о промјени адресе становања ради евидентирања те чињенице у раније издатом картону.

(5) У случају губитка избјегличког картона или картона о супсидијарној заштити, странац је дужан да, најкасније у року од три дана од сазнања за наведену чињеницу, пријави губитак најближој организационој јединици Службе или полицијској управи/станици на чијој територији је уочено губљење картона. Организациона јединица Службе или полицијска управа/станција издаје странцу потврду о губитку картона коју он, са захтјевом за издавања новог картона, доставља Министарству.

(6) Картони које је Министарство за људска права избјеглице БиХ издало избјеглицама и странцима под супсидијарном заштитом важе до истека рока на који су издати.

Члан 75.

(Путна исправе за избјеглице)

На лични захтјев, односно захтјев старатеља, пуномоћника или законског заступника странца којем је коначном одлуком из члана 41. (1) а) овог закона признат статус избјеглице у БиХ, Министарство може издати путну исправу прописану Конвенцијом о статусу избјеглице из 1951. године и Заком о путним исправама БиХ ("Сл. гласник БиХ", бр. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01, 47/04, 53/07, 15/08 и 33/08) са роком важења од двије године.

ПОГЛАВЉЕ VI. ПРАВА И ОБАВЕЗЕ

Одјељак А. Права и обавезе тражиоца азила

Члан 76.

(Права тражиоца азила)

(1) Тражилац азила има право на:

- а) боравак у БиХ;
- б) информисање у складу са чланом 15. овог закона;
- ц) смјештај у центар за тражиоце азила;
- д) примарну здравствену заштиту;
- е) приступ основном и средњем образовању;

- ф) приступ тржишту рада;
- г) приступ бесплатној правној помоћи;
- х) праћење тока поступка на језику који разумије или за који се основано претпоставља да разумије;
- и) психосоцијалну помоћ.

(2) Тражилац азила остварује наведена права на основу картона тражиоца азила. Средства за трошкове који настану на тај начин обезбјеђује Министарство у буџету институција БиХ, одобреним за ову намјену или путем донација за азил у БиХ.

(3) Приступ праву из става 1. е) овог члана остварују малољетни тражиоци азила најкасније у року од три мјесеца од подношења захтјева за азил. Малољетном тражиоцу азила неће бити ускраћено право на средњошколско образовање ако је током трајања поступка по захтјеву за азил постао пунољетан.

(4) Приступ праву из става 1. ф) овог члана биће омогућен тражиоцу азила ако Министарство одлуку по његовом захтјеву није донијело у року од девет мјесеци од подношења захтјева за азил а разлози због којих одлука није донесена не могу се ставити на терет тражиоцу азила.

(5) Ако је донесена одлука из члана 41. (1) б), ц), д) овог закона након што је тражилац азила остварио право на рад, тражилац азила наставља да ужива право на рад до правоснажности наведених одлука.

Члан 77.

(Обавезе тражиоца азила)

Обавезе тражиоца азила су:

- а) да поштује јавни поредак БиХ, законе и друге прописе у БиХ те да се придржава одлука надлежних органа у БиХ;
- б) да сарађује са надлежним органима ради утврђивања идентитета;
- ц) да сарађује са надлежним органима током цијелог поступка по захтјеву за азил;
- д) да поднесе документе које има на располагању а који су потребни за разматрање захтјева;
- е) да поднесе захтјев за продужење важења картона тражиоца азила, у складу са чланом 69. (4) овог закона;
- ф) да пријави губитак картона на начин прописан чланом 70. (2) овог закона;
- г) да пријави боравиште и промјену адресе становања у складу са чланом 38. (4) овог закона и
- х) да се придржава кућног реда у центру за прихват и смјештај тражиоца азила.

Члан 78.

(Права избјеглице и странца под супсидијарном заштитом)

(1) Избјеглица и странац под супсидијарном заштитом имају право на:

- а) идентификациони документ;
- б) информисање у складу са чланом 15. овог закона;
- ц) смјештај;
- д) рад;
- е) образовање;
- ф) здравствену заштиту;
- г) социјалну помоћ;
- х) помоћ при укључивању у бх. друштво.

(2) Поред права из става 1. овог члана избјеглица има право на спајање са породицом у складу са чланом 13. овог закона и право на путну исправу у складу са чланом 75. овог закона. Странац под супсидијарном заштитом има право на одржавање породичног јединства у складу са чланом 14. овог закона.

(3) Приступ правима из става (1) а) и става (2) овог члана обезбјеђује Министарство.

(4) Приступ правима из става (1) б), ц), д), е), ф), г) и х) овог члана обезбјеђује Министарство за људска права и избјеглице БиХ.

Члан 79.

(Обавезе избјеглице и странца под супсидијарном заштитом)

Обавезе избјеглице и странца под супсидијарном заштитом су да:

- а) поштују јавни поредак БиХ, законе и друге прописе у БиХ и да се придржавају одлука надлежних органа у БиХ;
- б) поднесу захтјев за замјену избјегличког картона или картона о супсидијарној заштити у складу са чланом 74. (2) и (3) овог закона;
- ц) пријаве губитак картона на начин прописан чланом 74. (5) овог закона;
- д) пријаве промјену адресе становања у складу са чланом 38. (3) и (4) овог закона;
- е) пријаве све промјене које су од утицаја на остваривање и обим права прописаних чланом

78. овог закона,
ф) обавијести Министарство, у складу са чланом 52. (1) и) овог закона, ако ће изван БиХ боравити дуже од шест мјесеци у континуитету.

ПОГЛАВЉЕ VII. СЛУЖБЕНЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ

Члан 80.

(Службене евиденције)

(1) Према овом закону Министарство води службене евиденције о:

- а) тражиоцима азила;
- б) лицима којима је признат избјеглички статус, статус супсидијарне заштите или привремена заштита;
- ц) путним исправама за избјеглице;
- д) идентификационим документима.

(2) Осим службених евиденција из става 1. овог члана, Министарство може водити и друге евиденције с циљем ефикасности рада или обраде података уколико службене евиденције не укључују личне податке.

(3) Подаци из службених евиденција из става (1) а) овог члана садрже и биометријске податке о тражиоцима азила из члана 36. (1) б) и ц) овог закона. Подаци из става (1) а) овог члана садржани су у Централној бази података о странцима, која се успоставља у складу са законом којим се регулише област кретања и боравка странаца.

(4) Министарство податке из става (1) а) овог члана уноси у Централну базу података о странцима одмах по насталој промјени, а најкасније наредног радног дана.

Члан 81.

(Подзаконски акти)

(1) Министарство доноси подзаконски акт којим прописује начин исказивања намјере и подношења захтјева за азил, изглед и садржај образаца који се користе у поступку, поступак и услове за додјелу азила у БиХ, изглед, садржај и начин издавања идентификационих докумената као и друга питања везана за ову области, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Министарство цивилних послова БиХ, након обављених консултација са Министарством, доноси подзаконски акт којим прописује форму, садржај, потребне документе који се прилажу уз захтјев за издавање путне исправе за избјеглице, поступање приликом издавања и друга техничка питања у вези са путним исправама за избјеглице из члана 75. овог закона, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Министарство након обављених консултација са Министарством цивилних послова БиХ доноси подзаконски акт којим прописује изглед и садржај захтјева за издавање путне исправе за избјеглице, документе који се прилажу уз захтјев за издавање путне исправе за избјеглице и друга питања, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(4) На приједлог Министарства, Савјет министара БиХ доноси подзаконски акт којим прописује начин управљања, услове финансирања, стандарде функционисања, начин обезбјеђења посебних услова за кориснике центра за прихват и смјештај тражиоца азила као и друга питања у вези са радом ове специјализоване установе, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(5) Министарство доноси подзаконски акт којим прописује садржај, начин вођења и коришћења службених евиденција из члана 80. став (1) овог закона, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(6) Министарство за људска права и избјеглице БиХ, након обављених консултација са Министарством и Министарством цивилних послова БиХ, доноси подзаконске акте којим прописује начин приступа и остваривања права избјеглица и странаца под супсидијарном заштитом у БиХ из члана 78. (1) б), ц), д), е), ф), г) и х) овог закона, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

ПОГЛАВЉЕ VIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 82.

(Престанак важења пријашњих прописа)

(1) Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи ПОГЛАВЉЕ VII Међународна и привремена заштита (азил), Закона о кретању и боравку странаца и азилу ("Сл. гласник БиХ", бр. 36/08 и 87/12).

(2) Подзаконски прописи донесени на основу закона о кретању и боравку странаца и азилу примјењиваће се у прелазном периоду до доношења нових подзаконских прописа, из члана 81. овог закона, уколико нису у супротности с овим законом.

(3) Сви предмети који до ступања на снагу овог закона нису правоснажно окончани, завршиће се по одредбама закона о кретању и боравку странаца и азилу. У предметима у којима до ступања на снагу овог закона није донесено првостепено рјешење поступак се наставља по овом закону.

Члан 83.

(Ступање на снагу овог закона)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

ПСБиХ број/ 15

_____ / 2015. године

Сарајево

Предсједавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ

Предсједавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ

OBRAZLOŽENJE:

I PRAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Pravni osnov za donošenje Zakona o azilu sadržan je, prije svega, u **Ustavu Bosne i Hercegovine** u njegovim sljedećim odredbama:

- U članu II stav 1. i 2. kojim je propisano da će Bosna i Hercegovina osigurati najveći nivo međunarodno priznatih prava i osnovnih sloboda te da se prava i slobode, predviđene Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i njenim protokolima, direktno primjenjuju u Bosni i Hercegovini i da imaju prioritet nad svim ostalim zakonima. Kako se u Zakonu o azilu, u upravnom postupku, odlučuje o pravima, obavezama i pravnim interesima stranaca – tražitelja azila, nedvojbeno je da su navedene odredbe ustavni osnov za donošenje ovog zakona.
- U članu III stav 1. tačka f) predviđena je nadležnost institucija Bosne i Hercegovine u politici i regulativi za useljavanje, izbjeglice i azil. Iz toga slijedi da je Bosna i Hercegovina nadležna za donošenje zakona kojim se uređuju uslovi i postupak odobravanja izbjegličkog statusa, statusa supsidijarne ili privremene zaštite, prava i obaveze svih navedenih kategorija stranaca kao i druga pitanja iz oblasti azila u Bosni i Hercegovini.
- U članu IV 4a) kojim je predviđeno da je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna za donošenje zakona koji su potrebni za provođenje odluke Predsjedništva ili za izvršavanje nadležnosti skupštine po Ustavu BiH.

Zakonom o ministarstvima BiH i drugim organima uprave BiH („Sl. glasnik BiH“, br. 5/03, 42/03, 26/04, 42/04 i 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12 i 6/13) u članu 14. (1) alineja 8. propisano je da Ministarstvo sigurnosti BiH kreira, stara se i provodi politiku useljavanja i azila u BiH.

Kako je odredbom člana 17. **Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine** („Sl. glasnik BiH“ br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) propisano da Vijeće ministara BiH u ostvarivanju svojih prava i dužnosti donosi odluke, zaključke i rješenja, usvaja nacрте i prijedloge zakona, analize, informacije, strategijska dokumenta, programe, sporazume, protokole i druga akta Ministarstvo sigurnosti BiH je sačinilo Zakon o azilu, radi njegovog usvajanja.

Obaveza donošenja Zakona o azilu utvrđen je i **Strategijom u oblasti migracije i azila i Akcionim planom za period 2012-2015. godinu**, koja je usvojena od strane Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na 10. sjednici održanoj 12.06.2012.godine. U dijelu ovog strateškog dokumenta, kod aktivnosti pod rednim brojem 1.1.12., utvrđena je obaveza donošenja Zakona o azilu za čiju realizaciju je zaduženo Ministarstvo sigurnosti BiH, Sektor za azil.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Potpisivanjem Ugovora o stabilizaciji i pridruživanju između Bosne i Hercegovine i Evropske unije Bosna i Hercegovina se obavezala da će svoje zakonodavstvo usaglašavati sa EU *acquis*. Kao što je već poznato u Ugovoru o funkcioniranju Evropske Unije (prečišćeni tekst iz 2012.godine), u njegovom trećem dijelu - Politike i unutarnje djelovanje Unije, Glava V, **Područje slobode, sigurnosti i pravde**, Poglavlje 2- **Politike koje se odnose na graničnu kontrolu, azil i useljenje**, između ostalog, pozicionirana je oblast azila na kojoj nadležne institucije Bosne i Hercegovine moraju raditi u cilju usaglašavanja sa *acquis communautaire*.

Važeći Zakon o kretanju i boravku stranaca i azilu ("Sl. glasnik BiH", broj 36/08 i 87/12) koji je na snazi od 15.05.2008. godine pokazao je svoje efekte u najvećoj mogućoj mjeri. Međutim, tokom njegove dugogodišnje implementacije postalo je više nego jasno da isti ne može dati odgovore na sve promjene migracijskih tokova, kako u Bosni i Hercegovini tako i šire, zbog čega se javila potreba za njegovim revidiranjem i usklađivanjem sa novonastalim promjenama na polju evropskog zakonodavstva u ovoj oblasti. Dakle, razvojem zakonodavstva Evropske unije pojavila se i potreba za promjenama ili dopunama značajnog broja odredbi važećeg zakona, kako bi se isti uskladio s *acquis-em* tj. zajedničkom pravnom baštinom Evropske unije.

Pored navedenih promjena otežana primjena Zakonu o kretanju i boravku stranaca i azilu proizilazi i iz činjenice da se mnoga pitanja iz oblasti azila, naslanjaju na migracijski dio zakona te da **postojeće poglavlje VII- Međunarodna i privremena zaštita (azil)** sa svojim rješenjima, zajedno sa pripadajućim podzakonskim aktima koji su doneseni na osnovu ovog zakona, ne mogu dati adekvatne odgovore za nove trendove i pojavne oblike azila u Bosni i Hercegovini. Primjena važećeg zakona pokazala je da azilantski sistem u BiH ima visoke standarde kad se radi o provedbi azilantskog postupka, ali je pokazala i nedostatke ovakvog pristupa. Provedba važećeg zakona u kojem je jedinstvena azilantska procedura, omogućila je da stranci čiji je zahtjev za azil očito neosnovan vrše zloupotrebu azilantskog postupka kao mogućnost legalnog i relativno dugog ostanka u BiH. U svim postupcima po zahtjevu za azil u BiH Ministarstvo sigurnosti BiH, Sektor za azil ima obavezu da tražiteljima azila osigura odgovarajuće uslove, naročito u oblasti smještaja, ishrane, zdravstvene zaštite i obrazovanja, što zahtjeva značajna finansijska sredstva iz budžeta Institucija BiH za ovu namjenu.

Kao što smo rekli, razvojem zakonodavstva Evropske unije pojavila se potreba za promjenom ili dopunom značajnog broja odredbi važećeg zakona, u dijelu koji se odnosi na međunarodnu i privremenu zaštitu (azil), kako bi se isti uskladio sa *acquis-em*. S tim u vezi, potrebno je prije svega pomenuti dvije Direktive: **Direktiva 2013/32/EU** Evropskog parlamenta i Vijeća, od 26. juna 2013. godine, **o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite** i **Direktiva 2013/33/EU** Evropskog parlamenta i Vijeća, od 26. juna 2013. godine, **o utvrđivanju standarda za prihvatanje podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu**. Ove direktive su novijeg datuma tako da su, same po sebi, oblast azila u mnogome postavile na drugačiji način nego što je to u važećem zakonu sa njegovim rješenjima bilo uređeno.

Tu prije svega mislimo na modalitete i standarde prihvata tražitelja azila kojim se tretiraju određena prava stranaca koji traže azil a koja nisu obuhvaćena važećim zakonom. Pravo na rad tražitelja azila, pravo na srednjoškolsko obrazovanje, izmjenjen oblik prava na informisanje, pravnu pomoć, psihosocijalnu pomoć koja se pruža tražiteljima azila su samo neke od oblasti koje je bilo potrebno propisati ili jednim dijelom doraditi i medelizirati, u cilju usklađenosti sa standardima EU.

Određene definicije i njihovo usklađivanje sa EU definicijama, u odnosu na važeći zakon, bilo je potrebno posebno tretirati. Oblast održavanja porodičnog jedinstva izbjeglica i stranaca pod supsidijarnom zaštitom, definisanje djela koja se sa aspekta međunarodne zaštite smatraju djelima progona ili djelima teške povrede, počinio progona ili teške povrede te s tim u vezi subjekti zaštite i zaštita unutar države, princip "sur place" kao potpuno novi princip koji se, istina, u dosadašnjoj praksi primjenjivao, "prva zemlja azila" su oblasti koje važećim zakonom, u poglavlju VII, nisu postojala.

Upravo su to neki od razloga zbog kojih se važeći Zakon o kretanju i boravku stranaca i azilu mijenjao i dopunjavao u 2012. godini. Naime, već tada se znalo, obzirom na veliki broj njegovih izmjena i dopuna, da su izmjene i dopune Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu samo prelazno rješenje i trenutni odgovor na promjene koje se dešavaju na polju migracijskih tokova u Bosni i Hercegovini. Takođe je zaključeno da se trajnijem i efikasnijem rješavanju svih migracijskih tokova u Bosni i Hercegovini treba pristupiti na način da se donesu dva zakona: **Zakon o strancima** kojim će se regulisati oblast ulaska, kretanja i boravka stranaca u BiH i **Zakon o azilu** kojim će se regulisati oblast azila u BiH.

Iz navedenih razloga Ministarstvo sigurnosti BiH je, radeći na tekstu **Strategije u oblasti migracije i azila i Akcionog plana za period 2012-2015. godina**, predložilo da krucijalna aktivnost Ministarstva sigurnosti BiH u 2014. godini bude donošenje ova dva zakona: Zakona o azilu i Zakona o strancima. Ova Strategija predstavlja sveobuhvatan dokument u oblasti migracija i azila koji je od izuzetnog značaja za Bosnu i Hercegovinu, kako u kontekstu nastanka pozitivnih trendova upravljanja migracijama i azilom tako i u smislu aktuelnih nastojanja što bržeg integrisanja naše zemlje u članstvo Evropske unije.

U izradi ovog strateškog dokumenta učestvovali su predstavnici svih institucija i međunarodnih i domaćih organizacija koje su nadležne za provedbu Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu kao i drugih mjera i aktivnosti na kontroli migracija i azila u Bosni i Hercegovini (predstavnici Ministarstva sigurnosti BiH: Sektora za azil, Sektora za imigraciju, Službe za poslove sa strancima, Granične policije BiH i Državne agencije za istrage i zaštitu te predstavnici Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH, Ministarstva vanjskih poslova BiH, Ministarstva civilnih poslova BiH te Direkcije za evropske integracije). Svoj doprinos radu ove Radne grupe dali su i predstavnici međunarodnih organizacija: UNHCR, IOM, OHR, ICMPD, EUPM BiH i ICITAP te domaćih nevladinih organizacija: Udruženje „Vaša prava“ i „BiH Inicijativa žena“.

U Akcionom planu ovog strateškog dokumenta, pod rednim brojem 1.1.12., utemeljena je obaveza Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za azil da do kraja 2014. godine izradi Zakon o međunarodnoj zaštiti (azilu) u BiH koji bi u redovnoj proceduri, kao prijedlog Vijeća ministara BiH, bio upućen u parlamentarnu proceduru te do kraja drugog kvartala 2015. godine i bio usvojen. U cilju realizacije navedene obaveze Sektor za azil je, poštujući utvrđene rokove, poslao zahtjev/prijedlog ministru Ministarstva sigurnosti BiH tražeći imenovanje Komisije koja će realizovati postavljeni cilj.

S tim u vezi, zamjenik ministra Ministarstva sigurnosti BiH donio je Odluku o imenovanju Komisije za izradu nacrtu Zakona o azilu, broj:07-02-1-1283-6/14 od 07.05.2014. godine. Prema navedenoj odluci zadatak komisije bio je da, prema Strateškom planu Ministarstva sigurnosti BiH, poduzme sve aktivnosti na izradi teksta Zakona o azilu, pribavi mišljenja te uputi Zakon o azilu u parlamentarnu procedure, u skladu sa rokovima određenim Strategijom i Akcionim planom za period 2012-2015.godina.

Članovi komisije, kojima je navedeno dato u zadatak, imenovani su iz slijedećih institucija: Ministarstva sigurnosti BiH: Sektora za azil, Sektora za imigraciju, Službe za poslove sa strancima te Direkcije za evropske integracije. U rad komisije bili su uključeni i predstavnici Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH, Ministarstva civilnih poslova BiH, Granične policije BiH, UNHCR-a, OHR, Delegacije EU, Centara za socijalni rad i nevladinog sektora (NVO "Vaša prava", "Fondacija lokalne demokratije" i "BiH inicijativa žena"), u fazama kada je njihovo uključenje u rad komisije bilo potrebno, shodno njihovim nadležnostima.

Radeći na tekstu Zakona o azilu članovi komisije su za osnov uzeli tekst važećeg zakona, iz Poglavlja VII- Međunarodna i privremena zaštita (azil). Prilikom sačinjavanja Nacrta Zakona o azilu konsultovane su i u potpunoj mjeri primjenjene odredbe Ženevske Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine i njenog Protokola o status izbjeglica iz 1967. godine, Evropska konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama sa pratećim Protokolima i Konvencija o pravima djeteta. Komisija je, tokom izrade ovog zakona, vodila računa i imala u vidu iskustva Bosne i Hercegovine stečena kroz sudsku praksu iz oblasti azila. Tu prije svega mislimo na presude Evropskog suda za ljudska prava iz Strazbura kojim su u određenim predmetima, utvrđene povrede načinjene prema strancima od strane institucija Bosne i Hercegovine a zbog postojanja određenih propusta i ne adekvatnih rješenja u nacionalnom zakonodavstvu.

Imajući u vidu sve gore navedeno tokom izrade teksta Zakona o azilu posebna pažnja posvećena je i njegovoj usklađenosti sa evropskim standardima iz ove oblasti. S tim u vezi, članovi Komisije su najprije izanalizirali rješenja sadržana u evropskim direktivama u cilju donošenja zaključka o realnoj mogućnosti njihove implementacije u Bosni i Hercegovini. Članovi Komisije trudili su se da, u što je moguće većoj mjeri, sačine tekst Zakona o azilu koji će biti usklađen sa direktivama Evropske unije iz oblasti azila vodeći računa o realnoj dimenziji i mogućoj implementaciji zakonskih rješenja u Bosni i Hercegovini.

• PREGLED NACRTA ZAKONA O AZILU

Odredbe Zakona o azilu svrstane su u 8 Poglavlja. U tekstu koji slijedi, u kratkim crtama, predstavljamo oblasti regulisanja, rješenjima koja su zadržana te date vrijednosti koje su uvedene u oblasti azila.

Poglavlje I. (OPŠTE ODREDBE) reguliše predmet zakona, određuje nadležne organe, pojašnjava terminologiju i daje opšte odredbe, odnosno, principe koji se odnose na sve strance koji u BiH traže azil.

Zabrana diskriminacije stranca propisana je članom 9., dok je članom 15. definisano pravo stranca da u svim fazama postupka, koji se vodi u cilju ostvarivanja njihovih prava, bude obaviješten o svojim pravima i obavezama, u skladu sa ovim zakonom. Zakon istovremeno članom 6. propisuje princip zabrane vraćanja „non –refoulement” kojim se garantuje da stranac neće biti prisilno udaljen ili vraćen u zemlju gdje bi mu život ili sloboda bili ugroženi zbog njegove rase, vjere, nacionalnosti, pripadnosti određenoj društvenoj grupi ili zbog političkog mišljenja. Članom 14. ovog zakona prvi put je definisan princip održavanja porodičnog jedinstva izbjeglica i stranaca pod supsidijarnom zaštitom u Bosni i Hercegovini.

POGLAVLJE II. (IZBJEGLIČKI STATUS I STATUS SUPSIDIJARNE ZAŠTITE) definiše izbjeglički status u članu 19. a članom 22. ovog zakona daje se definicija statusa supsidijarne zaštite. Ovim poglavljem se, dalje, preciziraju uslovi za dodjelu izbjegličkog statusa ili statusa supsidijarne zaštite kao i razlozi za isključenje iz jednog ili drugog vida zaštite.

U ovom poglavlju zakona prvi put su definisani određeni aspekti međunarodne zaštite kao što su u članu 20. djela koja se sa aspekta međunarodne zaštite smatraju djelima progona ili djelima teške povrede, počinio progona ili teške povrede iz člana 24. te s tim u vezi subjekti zaštite i zaštita unutar države, kako je definisano članom 26. ovog zakona. Princip "sur place", koji je u dosadašnjoj praksi kroz važeći zakon primjenjivan, definisan članom 27. zakona, dok je pitanje "prve zemja azila" definisano članom 50. zakona.

U ovom poglavlju detaljno se definiše procedura po zahtjevu za azil od trenutka podnošenja zahtjeva, preko registracije tražitelja azila, njegovog prihvata i smještaja, garancija u postupku, intervjua, donošenja odluka, vrsta odluka, rokovi za njihovo donošenje te pravni lijek.

Posebnim Odjeljkom ovog poglavlja regulisana je oblast prestanka i ukidanja izbjegličkog statusa i statusa supsidijarne zaštite u čl. 52. i 53., način na koji se provode ovi postupci kao i veza između ovog zakona sa Zakonom o strancima.

POGLAVLJE III. (PRIVREMENA ZAŠTITA) je poglavlje u kojem je definisana kompletna oblast zaštite stranaca koji masovno dolaze u Bosnu i Hercegovinu iz zemlje porijekla i ne mogu se u nju vratiti zbog oružanog sukoba ili sistematskog i opšteg kršenja ljudskih prava. Prema članu 57. ovog zakona Vijeće ministara BiH, na prijedlog Ministarstva sigurnosti BiH, u slučaju masovnog priliva stranaca kojima je potrebna zaštita donosi odluku kojom se osigurava privremena zaštita tih lica te određuje institucije koje će biti nadležne da strancima pod privremenom zaštitom u BiH osiguraju pristup pravima, iz člana 62. (1) ovog zakona.

Regulisan je način odobravanja privremene zaštite, vrijeme njenog trajanja, prestanak privremene zaštite uz definisanje razloga zbog kojih se strancima privremena zaštita neće odobriti. Posebna pažnja posvećena je setu prava i obaveza stranaca koji se u Bosni i Hercegovini mogu naći u statusu privremene zaštite, u članu 62. ovog zakona.

POGLAVLJE IV. (OGRANIČENJE KRETANJA) definiše veoma suptilnu oblast azila - oblast privremenog ograničenja kretanja tražitelja azila, za vrijeme boravka na teritoriji Bosne i Hercegovine. Članom 66. ovog zakona propisani su razlozi i način privremenog ograničenja kretanja tražitelja azila.

Dalje je definisan način prikupljanja dokaza u postupcima u kojima se tražitelju azila u Bosni i Hercegovini može privremeno ograničiti kretanje na način propisan članom 68. zakona uz jasno određenje organa koji donosi odluku o privremenom ograničenju kretanja, vremenu trajanja ograničenja, pravnom lijeku kojim se može osporavati donešena odluka i rokovima u kojim Sud BiH ima donijeti odluku po tužbi, što je definisano članom 67. istog zakona.

POGLAVLJE V. (IDENTIFIKACIONI DOKUMENTI) predstavlja oblast identifikacionih dokumenata koje Ministarstvo sigurnosti BiH izdaje tražiteljima azila, priznatim izbjeglicama i osobama sa priznatim statusom supsidijarne zaštite. Način izdavanja identifikacionih dokumenata, rokovi podnošenja zahtjeva za njihovo izdavanje, rokovi njihove važnosti, postupanje u slučaju gubitka ili uništenja ovih dokumenata kao i druga tehnička pitanja sadržana u ovom poglavlju, od čl. 69. do 74. zakona.

Posebno ističemo da je u članu 75. definisano pitanje putne isprave za osobe sa priznatim statusom izbjeglice u Bosni i Hercegovini.

POGLAVLJE VI. (PRAVA I OBAVEZE) sadrži odredbe kojim se definišu pripadajuća prava i obaveze tražitelja azila, priznatih izbjeglica i osoba sa priznatim statusom supsidijarne zaštite u Bosni i Hercegovini. Pored taksativno pobrojanih prava i obaveza ovo poglavlje definiše organe koji su nadležni za osiguravanje propisanih prava.

POGLAVLJE VII. (SLUŽBENE EVIDENCIJE) sadrži odredbe kojima se određuje koje vrste službenih evidencija vodi Ministarstvo sigurnosti BiH iz oblasti azila, prema ovom zakonu. Određeno je i koji su podaci iz ovih službenih evidencija sadržani u Centralnoj bazi podataka o strancima, koja se uspostavlja u skladu sa Zakonom o strancima.

Istovremeno je članom 81. ovog zakona definisano koji se podzakonski akti moraju donijeti, na osnovu ovog zakona, od strane kojeg organa i u kojem roku, od stupanja na snagu zakona.

POGLAVLJE VIII. (PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE) sadrži prelazne i završne odredbe.

- **USKLAĐENOST ZAKONA O AZILU SA EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM**

Kao što smo već istakli prilikom sačinjavanja teksta Zakona o azilu konsultovane su i u potpunoj mjeri primjenjene odredbe **Ženevske Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine i Protokola o statusu izbjeglica iz 1967. godine**. Zakon o azilu, stoga, sadrži zaštitne odredbe, koje zahtjevaju i obavezuju nadležne organe da postupaju sa najvećom pažnjom u svim slučajevima kad stranac izrazi strah od progona ili drugih oblika teške povrede, tretiranja ili ponižavajućih postupanja. Upravo u namjeri omogućenja potpune i sveobuhvatne provjere navoda stranca u vezi sa mogućnošću progona u sopstvenoj zemlji, Zakon propisuje da se u tim slučajevima odluka izvršava po pravosnažnosti.

Porede toga što se vodilo računa o osnovi međunarodne zaštite, koja je utemeljena navedenom **Ženevskom konvencijom**, Komisija je pokušala tekst Zakona o azilu, u što većoj mjeri, uskladiti sa pet Direktiva i to:

- **Direktiva Vijeća 2001/55/EZ**, od 21. jula 2001. godine, o minimalnim standardima za pružanje privremene zaštite u slučaju masovnog priliva raseljenih osoba i mjerama za promicanje ravnoteže među državama članicama u vezi sa naporima koje one ulažu prilikom prihvata takvih osoba i snošenje posljedica tog čina;
- **Direktiva Vijeća 2003/86/EZ**, od 22. septembra 2003. godine, o pravu na spajanje sa porodicom;
- **Direktiva 2011/95/EU** Evropskog parlamenta i Vijeća, od 13. decembra 2011. godine, o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uslove za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite;

- **Direktiva 2013/32/EU** Evropskog parlamenta i Vijeća, od 26. juna 2013. godine, o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite te
- **Direktiva 2013/33/EU** Evropskog parlamenta i Vijeća, od 26. juna 2013. godine, o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

Mišljenja smo da donošenje Zakona o azilu, koji će sadržavati bolja, efikasnija i svrsishodnija rješenja na polju azila u Bosni i Hercegovini, sa visokim stepenom usklađenosti sa standardima Evropske unije, predstavlja još jedno izražavanje i potvrdu volje Bosne i Hercegovine da ispuní svoje obaveze u cilju njenog bržeg uključenja u Evropsku zajednicu.

III OPIS KONSULTACIJA VOĐENIH U PROCESU IZRADE PRIJEDLOGA ZAKONA

Komisija zadužena za izradu teksta Zakona o azilu svoj prvi sastanak održala je 23.05.2014. godine na kojem su, pored predstavnika Komisije iz Sektora za azil, Sektora za imigraciju, Službe za poslove sa strancima te Direkcije za evropske integracije, učestvovali i predstavnici međunarodnih organizacija UNHCR-a, IOM-a, OHR-a, Specijalnog predstavnika EU u BiH i Delegacije Evropske unije.

Na ovom sastanku utvrđena je zajednička metodologija rada na izradi teksta Zakona o azilu, način i dinamika rada sa predstavljanim vremenskim okvirom za realizaciju planiranih aktivnosti. Zaključeno je da će Komisija raditi u kontinuitetu, u punom kapacitetu kako bi se nadoknadilo izgubljeno vrijeme do njenog imenovanja.

Dana 02.06. 2014. godine Komisija je održala još jedan sastanak na kojem je dogovoreno da predstavnici Sektora za azil što prije sačine draft Nacrta Zakona o azilu te da isti dostave svim članovima Komisije na razmatranje, davanje stavova i mišljenja.

Članovi komisije iz Sektora za azil su, dana 24.09.2014. godine, ostalim članovima komisije dostavili prednacrt Zakona o azilu sa ciljem da ga izanaliziraju i pismenim putem Sektoru za azil dostave svoje mišljenje, primjedbe i sugestije. Nakon što su pristigla mišljenja, primjedbe i sugestije članovi Komisije iz Sektora za azil su iste razmotrili uz puno uvažavanje svih pristiglih mišljenja i stavova, uz njihovo dovođenja u vezu sa međunarodnim standardima te, u smislu njihove osnovanosti, opravdane primjedbe ugradili u tekst zakona.

Sektor za azil još jednom je, poštujući Pravila za konsultacije u izradi pravnih propisa („Sl. glasnik BiH“, broj:81/06 i 80/14), dana 11.11.2014. godine dostavio članovima Komisije i predstavnicima Granične policije BiH, Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH, Ministarstva civilnih poslova BiH, predstavnicima međunarodnih organizacija: UNHCR, OHR, Delegaciji EU i nevladinim organizacijama „Vaša prava“, „Fondacija lokalne demokratije“ i „BiH Inicijativa žena“, tekst Zakona o azilu na davanje mišljenja, primjedbi i sugestija, u roku od 21. dan.

Pored toga, u skladu sa pomenutim Pravilima, dana 19.11.2014. godine **tekst Zakona o azilu objavljen je na web strani Ministarstva sigurnosti BiH** kako bi se ispoštovala obaveza javnih konsultacija, u roku od 21.

dan. U ostavljenom roku, u segmentu oglašavanja Zakona o azilu putem web strane Ministarstva sigurnosti BiH, nije bilo dostavljenih pitanja, komentara, primjedbi ili sugestija na sačinjeni tekst zakona.

Sektoru za azil, Ministarstva sigurnosti BiH na tekst Zakona o azilu, u ostavljenom roku, primjedbe, sugestije, prijedloge i mišljenja dostavili su predstavnici: Službe za poslove sa strancima, Granične policije BiH, Direkcije za evropske integracije, Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH, Agencije za ravnopravnost polova pri Ministarstvu za ljudska prava i izbjeglice BiH, Ministarstva civilnih poslova BiH.

Pored primjedbi koje su stigle iz institucija BiH na tekst Zakona o azilu primjedbe su dostavili i predstavnici međunarodnih i nevladinih organizacija: UNHCR-a i OHR-a kao iz Udruženja „Vaša prava“, „Fondacije lokalne demokratije“ i „BiH Inicijativa žena“.

Veliki dio primjedbi na tekst Zakona o azilu, od pomenutih institucija, odnosio se na tehnička ili nomotehnička pitanja uređenja teksta te na njegovo usklađivanje sa Pravilima o izradi pravnih propisa.

U ovom dijelu aktivnosti posebna pažnja posvećena je primjedbama suštinskog karaktera. O svim primjedbama, prijedlozima, sugestijama ili mišljenjima, posebno onima koje su bile suštinskog karaktera, morao se donijeti stav u vezi sa njihovom osnovanošću zbog čega je uslijedio završni sastanak, na Jahorini, dana 04. i 05.12.2014. godine. Na ovom sastanku prisustvovali su svi članovi Komisije kao i predstavnici Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH, Ministarstva civilnih poslova BiH, NVO koje u BiH pružaju besplatnu pravnu pomoć ili psihosocijalnu podršku tražiteljima azila u BiH („Vaša prava“, „Fondacija lokalne demokratije“ i „BiH Inicijativa žena“), Sud-a BiH, kao i predstavnici UNHCR-a, IOM-a, OHR-a, Specijalnog predstavnika EU u BiH.

Dakle, osnovni cilj ovog sastanka bio je analiza dostavljenih mišljenja, primjedbi i sugestija, njihovo zajedničko razmatranje u smislu osnovanosti i utemeljenosti sa aspekta realne implementacije u Bosni i Hercegovini te dovođenja istih u vezu sa međunarodnim standardima, čemu je posvećena posebna pažnja. Na ovom sastanku, uz veoma konstruktivnu razmjenu stavova, izneseni su imputi i mišljenja od strane svih učesnika kako bi se došlo do što kvalitetnijeg i prihvatljivog rješenja za sve, u oblasti azila u Bosni i Hercegovini. Učesnici sastanka imali su pravo iznijeti i obrazložiti svoje prijedloge, stavove, mišljenja i ponuđena rješenja što je, svakakao, značilo i sučeljavanje oprečnih stavova, u određenim segmentima.

Potrebno je napomenuti da je uvrštavanjem u tekst Zakona o azilu određenih prijedloga sa sastanka kao i zaključaka same komisije do kojih se došlo u toku daljeg rada, zahtjevalo uvođenje novih i prenumeraciju postojećih članova Zakona o azilu.

Na kraju ovog dvodnevnog sastanka uspjelo se ipak doći do zaključka da ponuđeni tekst Zakona o azilu zadovoljava sve zahtjeve jer smo uspjeli doći do zajedničkih stavova i rješenja kojima se reguliše oblast azila u BiH. Takođe se zaključilo da će se, u svrhu eliminacije određenih nejasnoća, Komisija još jednom sastati kako bi se izvršile određene korekcije na tekstu zakona, kako bi isti bio prihvatljiv za sve organe koje učestvuju u njegovoj primjeni.

Slijedom postignutog dogovora na Bjelašnica je 18. i 19.12.2014. godine održan zadnji sastanak Komisije na kojem se još jednom razmotrio tekst Nacrta Zakon o azilu, sa aspekta predhodno utvrđenih nejasnoća. Ovaj sastanak je, kao i svi predhodni, bio jako konstruktivan, otvoren i jasan, uz ravnopravno učešće svih sudionika. Na njemu se još jednom prošlo kroz cijeli tekst zakona, razmotrena su ponuđena rješenja za suprotne oblasti i određena pitanja te, generalno gledano, postignut dogovor oko konačno rješenja za iste. Dalje, na ovom sastanku **je zaključeno da je Komisija obavila povjereni joj zadatak**, da su načelno postignuti dogovori oko ponuđenih rješenja i da se, u situacijama kod oprečnih stavova i mišljenja, ima poštivati stav Komisije kao konačan.

Na kraju, može se reći da je sačinjeni tekst Zakona o azilu rezultat zajedničkog rada svih institucija u Bosni i Hercegovini koje su u oblast azila uključene na direktan ili indirektan način.

IV FINANSIJSKA SREDSTVA

Za provođenje ovog Zakona neophodno je obezbjediti sredstva u Budžetu institucija BiH. Želimo napomenuti da u ovom nacrtu Zakona o azilu ne postoje nikakvi novi oblici aktivnosti, niti institucionalni oblici koji bi uzrokovali nove troškove.

Troškovi proizilaze u radu Centra za prihvrat i smještaj tražitelja azila – Delijaš kao specijalizovane ustanove i koja se kao takva mora finansirati bez uslovnih ograničenja. Centar je kapaciteta 150 mjesta, a u vanrednim okolnostima on se može povećati na 300 mjesta. Udaljen je od Sarajeva 50 km i nalazi se u planinskom području (Opština Trnovo, MZ Delijaš, Jahorina). Centar se sastoji od tri (3) smještajna objekta, restorana, upravne zgrade, ambulante, portirnice, kotlovnice i kaptažnog objekta za vodu.

Ovo je novoizgrađeni centar tako da ne postoje podaci o utrošku novčanih sredstava koji bi bili osnova za iskazivanje potreba svih materijalnih i kapitalnih troškova koji će zavisiti od migracionih tokova, „priliva“ stranaca u zemlju. Potrebe će biti iskazivane u zahtjevu prema nadležnom Ministarstvu finansija i trezora BiH, te će se u propisanoj proceduri nastojati obezbjediti dostatna sredstva za nesmetan rad i funkcioniranje centra. Finansiranje se naročito odnosi: na smještaj, ishranu, zdravstvenu zaštitu i njegu, obrazovanje (osnovno i srednje) zaštitu invalidnih osoba, djece bez pratnje, samohranih majki sa djecom, žrtava trgovine, ranjivih kategorija, kao tražitelja azila u Bosni i Hercegovini, te potreba za električnom energijom, grijanjem, održavanjem centra.

U Budžetu Ministarstva sigurnosti BiH moraju biti predviđena sredstva za podršku: u prevođenju, pružanju pravne pomoći, pružanju psihosocijalne podrške, za izdavanje identifikacionih dokumenata kao i redovnih sredstava za gorivo, telefonske usluge i slično.

V MIŠLJENJA PRIBAVLJENA NA NA NACRT ZAKONA O AZILU

Ministarstvo sigurnosti je dana 20.02.2015. godine je, prema Poslovniku o radu Vjeća ministara („Službeni glasnik BiH“, broj 22/03) uputilo nacrt Zakona o azilu sljedećim institucijama:

- Uredu za Zakonodavstvo,
- Direkciji za Evropske integracije,
- Ministarstvu finansija i trezora,
- Ministarstvu pravde,
- Ministarstvu za ljudska prava i izbjeglice,
- Agenciji za ravnopravnost polova.

U mišljenju koje je dostavio **Ured za zakonodavstvo**, ukazuje se da se navođenje članova stavova i tačaka u odredbama članova pripremi na način, kako je to predviđeno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH („Službeni glasnik BiH”, broj: 11/05, 58/14, i 60/14), čime se predlagač vodio prilikom pripreme teksta Zakona, a i nakon dostavljanja mišljenja.

Dalje je sugerisano da se prilikom pozivanja na propise navodi puni naziv propisa uz navođenje broja Službenog glasnika u kome je propis objavljen, dok se, kako se navodi, ne može pozivati na Zakone koji još nisu doneseni, kao što je, u konkretnom slučaju, Zakon o strancima, nego na važeći Zakon. Zbog povezanosti materije koju reguliše Zakona o azilu i Zakon o strancima, neophodno je da Zakon o azilu u nekim djelovima upućuje na primjenu Zakon o strancima. Uzimajući u obzir činjenicu da Zakon o strancima nije na snazi u vrijeme sačinjavanja prijedloga Zakona o azilu, predlagač se u Zakonu o azilu pozvao na „propise kojima se reguliše oblast kretanja i boravka stranaca”. Ovo iz razloga što bi pozivanje na važeći Zakon o kretanju i boravku stranaca i azilu, a znajući da je u proceduri donošenja Zakon o strancima, uslovilo da već u vrijeme stupanja na snagu Zakona o azilu, zakon upućuje na primjenu zakona koji je nevažeći.

Predlagač je slijedom dostavljenog mišljenja jasnije definisao član 45. stav 2., dok je na stanovištu da član 43. stav 3. jasno određuje da se supsidijarna zaštita produžava na rok od 2 godine, u pogledu čega je Ured za zakonodavstvo smatrao da postoji nejasnoća.

Kad je u pitanju privremena zaštita treba imati u vidu da privremena zaštita jeste predmet zakona o azilu u smislu njenog institucionalnog regulisanja. Međutim radi se o vidu zaštite koji se trenutno ne dodjeljuje u BiH. Zakonom je naime predviđena mogućnost da u slučaju masovnog ili očekivanog masovnog priliva Vijeće ministara na prijedlog Ministarstva donese odluku kojom se osigurava privremena zaštita tih lica. Dalje je u takvim situacijama predviđeno donošenje podzakonskih akata kojima se propisuju način i postupak ostvarivanja privremene zaštite, kao i način ostvarivanja prava, koja su propisana zakonom. Navedenim podzakonskim aktima bi se, dakle, preciznije definisala oblast privremene zaštite. Odredbe sadržane u prijedlogu zakona su preuzete iz *Direktive Vijeća 2001/55/EZ od 21. jula 2001. godine o minimalnim standardima za pružanje privremene zaštite u slučaju masovnog priliva raseljenih osoba i mjerama promicanje ravnoteže među državama članicama u vezi s naporima koje one ulažu prilikom prihvata takvih osoba i snošenju posljedica tog čina*, a takva zakonska rješenje je poznavao i važeći Zakon o kretanju i boravku stranaca i azilu.

Direkcija za evropske integracije je u dostavljenom mišljenju konstatovala da je nacrt zakona o azilu djelimično usklađen s odredbama Direktive Vijeća 2001/55/EZ, Direktive Vijeća 2003/86/EZ, Direktive

2011/95/EU Evropskog parlamenta i Vijeća, Direktive 2013/32/EU Evropskog parlamenta i Vijeća i Direktive 2013/33/EU Evropskog parlamenta i Vijeća.

Ministarstvo finansija i trezora je nakon dopune finansijskog aspekta obrazloženja podržalo nacrt *Zakona o azilu*.

Ministarstvo pravde je u dostavljenom mišljenju ukazalo da je u članu 20. stav (1) tačka f) koji govori o djelima progona, treba precizirati „djela koja su po svojoj prirodi specifično vezana za rod i djecu”. Potrebno je prije svega napomenuti da su u navedenom članu dati određeni kriteriji za utvrđivanje progona kao jednog od ključnih elemenata definicije izbjeglice, i nabrojana, kako je naglašeno između ostalih djela progona. Zakonodavstvom je nemoguće predvidjeti decidno koja kršenja ljudskih prava predstavljaju progon i upravo se nastoje dati šira određenja, kako bi se progonom obhvatio širi spektar kršenja ljudskih prava koja pojedinca dovode u potrebu za zaštitom. Progon se utvrđuje na individualnoj osnovi, u kontekstu individualnih okolnosti svakog pojedinačnog slučaja. Treba još napomenuti da je član 20. prijedloga Zakona potpuno usklađen sa članom 9. *Direktive 2011/95/EU Evropskog parlamenta i vijeća o standardima za kvalifikaciju državljsna trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uslove za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite*.

U odnosu na član 21. (klauzule isključenja) nacrtu Zakona, Ministarstvo pravde je predložilo da se brišu riječi „nepolitičko krivično djelo” jer takvo krivično djelo ne poznaje Krivični zakon BiH, što je za predlagača zakona bilo neprihvatljivo iz sljedećih razloga:

Prvo treba imati u vidu da su klauzulama isključenja iz izbjegličkog statusa isključene osobe za koje se smatra da nisu dostojne zaštite. Klauzule isključenja omogućavaju zemljama azila da uskrate pristup na svoju teritoriju pojedincima koji bi predstavljali opasnost za sigurnost i javni red zemlje.

Istovjetna definicija, klauzule isključenja sadržana je članu 1. F) Konvencije o statusu izbjeglica kao i članu 12. gore navedene Direktive 2011/95/EU.

Kad je u pitanju sam način utvrđivanja postojanja teškog nepolitičkog krivičnog djela, u kom pravcu je dato mišljenje Ministarstva pravde, postoji niz međunarodnih dokumenata kojima se određuju kriteriji za utvrđivanje teškog nepolitičkog krivičnog djela za potrebe isključenja iz izbjegličkog statusa. Preporuka Komiteta ministara br. (2005) 6 o uskraćivanju izbjegličkog statusa na osnovu čl. 1 F Konvencije o statusu izbjeglica od 28. jula 1951. godine, upućuje i na primjenu međunarodnih instrumenata protiv terorizma koji su usvojeni u okviru Ujedinjenih nacija i Savjeta Evrope, i koji posebno definišu pojedina krivična djela kao nepolitička.

Slijedom dostavljenog mišljenja Ministarstva, pravde predlagač zakona je precizirao u kojim slučajevima se u postupku po zahtjevu za azil donose zaključci a u kojim rješenja (član 41. nacrtu Zakona).

Ministarstvo pravde je sugerisalo da se Zakonom o azilu stave van snage podzakonski akti koji su doneseni na osnovu poglavlja VII Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu. Međunarodna zaštita jesete regulisana poglavljem VII Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu, međutim neki od podzakonskih akata koji se

odnose na međunarodnu zaštitu, osnov za donošenje su imali u drugim poglavljima Zakona, kao što su Pravilnik o standardima funkcionisanja i drugim pitanjima značajnim za rad azilantskog centra, koji za osnov ima član 98. stav 4. (poglavlje VI) Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu i Pravilnik o putnoj ispravi za izbjeglice, koji za osnov ima član 50. Zakona (poglavlje III).

U tom smislu navedeni prijelog je neprihvatljiv.

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice i Agencija za ravnopravnost polova su dostavili zajedničko mišljenje.

U mišljenju Ministarstva za ljudska prava se konstatuje da nacrt Zakona nije u suprotnosti s odredbama Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i njenih pratećih protokola, kao i drugih međunarodnih ugovora čija je Bosna i Hercegovina potpisnica, te da se opravdanost donošenja zakona ogleda u činjenici da će biti usklađen s pravnom stečevinom Evropske unije.

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice je u dostavljenom mišljenju ukazalo na potrebu usklađivanja člana 9. nacrta Zakona (zabrana diskriminacije) sa Zakonom o zabrani diskriminacije ("Službeni glasnik BiH", broj 59/09) koji propisuje da će svi zakoni i opšti propisi biti usaglašeni s odredbama ovog Zakona. Uvažavajući navedenu primjedu predlagač zakona je u članu 9. Nacrta Zakona uputio na primjenu zakona o diskriminaciji navodeći da je "Zabranjena je diskriminacija stranca po bilo kojoj osnovi propisanoj Zakonom o zabrani diskriminacije".

Agencija za ravnopravnost polova je zatražila obrazloženje kako će Zakon o azilu doprinijeti provođenju obaveze Bosne i Hercegovine koja proizilazi iz člana 60. stav 1. (Rodno zasnovani zahtjevi za azil) Konvencije Vijeća Evrope o prevenciji i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici). Nakon dostavljenog dodatnog obrazloženja Agencija za ravnopravnost polova nije imala daljih sugestija.

07

Broj: 03/A-06-2-ŽP-1505-5/14

Sarajevo: 04. mart 2015. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO BEZBJEDNOSTI
Trg Bosne i Hercegovine 1
Sarajevo

BOSNA I HERCEGOVINA - БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА			
MINISTARSTVO SIGURNOSTI			
МИНИСТАРСТВО БЕЗБЈЕДНОСТИ			
SARAJEVO - САРАЈЕВО			
PRILJENO/ПРИЈЕНО 09-03-2015			
Upr. jedinica / Упр. јединица	Upr. jedinica / Упр. јединица	Redni broj / Редни број	Upr. jedinica / Упр. јединица
07	02-1	1293-4/15	

Predmet: Mišljenje o usklađenosti Nacrta zakona o azilu sa *acquis*-em

Veza: Vaš akt broj: 07-02-1-1293/15-1 od 20. februara 2015. godine

Na osnovu člana 18. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine («Službeni glasnik BiH», broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12 i 6/13), člana 6. Odluke o Direkciji za evropske integracije («Službeni glasnik BiH», broj 41/03) i Odluke o instrumentima za usklađivanje zakonodavstva BiH s pravnom tekovinom Evropske unije («Službeni glasnik BiH», broj 23/11), Direkcija za evropske integracije daje sljedeće:

MIŠLJENJE

Nacrtom zakona o azilu (u daljnjem tekstu: Nacrt zakona) propisuju se organi nadležni za njegovo provođenje, načela, uslovi i postupak za odobravanje izbjegličkog statusa, statusa supsidijarne zaštite, prestanak i ukidanje izbjegličkog statusa i statusa supsidijarne zaštite, privremena zaštita, identifikacioni dokumenti, prava i obaveze tražilaca azila, izbjeglica i stranaca pod supsidijarnom zaštitom kao i druga pitanja iz oblasti azila u Bosni i Hercegovini.

Direkcija za evropske integracije konstatuje da je obrađivač uz Nacrt zakona dostavio uredno popunjene instrumente za usklađivanje u skladu sa članom 2. stav (3) Odluke o instrumentima za usklađivanje zakonodavstva BiH sa pravnom tekovinom Evropske unije.

Nacrt zakona je usklađivan sa:

- ✓ Direktivom Vijeća 2001/55/EZ od 20. jula 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priliva raseljenih osoba te o mjerama za promociju uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba,
- ✓ Direktivom Vijeća 2003/86/EZ od 22. septembra 2003. o pravu na spajanje porodice,

- ✓ Direktivom 2011/95/EU Evropskog parlamenta i Vijeća od 13. decembra 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uslove za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (preinačena),
- ✓ Direktivom 2013/32/EU Evropskog parlamenta i Vijeća od 26. juna 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena),
- ✓ Direktivom 2013/33/EU Evropskog parlamenta i Vijeća od 26. juna 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnosilaca zahtjeva za međunarodnu zaštitu (preinačena).

Nacrtom zakona se takođe ispunjavaju obaveze i značajni međunarodni standardi iz Ženevske konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine, Protokola o statusu izbjeglica iz 1967. godine, Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama sa pratećim protokolima te Konvencije o pravima djeteta.

Izrada Nacrta zakona o azilu kao posebnog zakona predstavlja obavezu iz Strategije u oblasti migracija i azila 2012-2015. godine, odnosno realizaciju cilja 1.1.12 iz pripadajućeg Akcionog plana. Važeći Zakon o kretanju i boravku stranaca i azilu („Službeni glasnik BiH“, broj 36/08 i 87/12) je bio u značajnoj mjeri usklađen sa odredbama *acquis*-a, a Nacrtom zakona se vrši dodatno usklađivanje, posebno sa Direktivom 2013/32/EU Evropskog parlamenta i Vijeća i Direktivom 2013/33/EU Evropskog parlamenta i Vijeća, kojima su stavljene van snage Direktiva Vijeća 2005/85/EZ i Direktiva Vijeća 2003/9/EZ.

Nacrtom zakona se uređuju i pitanja koja nisu bila obuhvaćena važećim Zakonom o kretanju i boravku stranaca i azilu, odnosno pitanja koja je bilo potrebno dodatno urediti ili uskladiti sa *acquis*-em, uključujući prilagođavanja u cilju rješavanja problema uočenih u primjeni važećeg Zakona. Nacrtom zakona je vršeno značajno usklađivanje sa *acquis*-em, s tim da će pojedine odredbe propisane EU biti preuzete podzakonskim aktima, dok pojedine odredbe nisu podesne za usklađivanje u datoj fazi procesa pridruživanja, te će biti preuzete u odgovarajućoj fazi pristupanja Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji.

Evropska unija posvećuje veliku pažnju pitanju azila, migracija i viza, vodeći pri tom računa o sigurnosti unutar Evropske unije, ali isto tako i o sigurnosti pojedinaca i poštovanju njihovih ljudskih prava i osnovnih sloboda. Od zemalja u procesu pridruživanja se očekuje izgradnja odgovarajućih kapaciteta kako bi se osposobile za efikasno provođenje aktivnosti u ovoj oblasti. Izradom Nacrta zakona jasno se ukazuje da je Bosna i Hercegovina odlučna u namjeri da prati razvoj *acquis*-a u oblasti azila i da ga u značajnoj mjeri transponuje u svoje zakonodavstvo.

Nakon izvršene detaljne analize, Direkcija za evropske integracije konstatuje da je Nacrt zakona o azilu djelimično usklađen sa odredbama Direktive Vijeća 2001/55/EZ, Direktive Vijeća 2003/86/EZ, Direktive 2011/95/EU Evropskog parlamenta i Vijeća, Direktive 2013/32/EU Evropskog parlamenta i Vijeća i Direktive 2013/33/EU Evropskog parlamenta i Vijeća.

Direkcija za evropske integracije vam stoji na raspolaganju, u okviru svojih nadležnosti, u domenu usklađivanja budućeg zakonodavstva sa odredbama *acquis*-a.

S poštovanjem,

Prilog:

- ovjerena Izjava o usklađenosti

IZJAVA O USKLAĐENOSTI

1. Obradivač odnosno predlagač nacrt/prijedloga propisa		Ministarstvo bezbjednosti Bosne i Hercegovine
2. Naziv nacrt/prijedloga propisa		Nacrt zakona o azilu <i>Draft Law on Asylum</i>
3. Usklađenost nacrt/prijedloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju		
3.1.	Odredba Sporazuma	Glava VI Usklađivanje zakona, sprovođenje zakona i pravila konkurencije, član 70. i Glava VII Pravda, sloboda i sigurnost, član 80. Vize, upravljanje granicom, azil i migracije Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane i Bosne i Hercegovine, s druge strane („Službeni glasnik BiH – međunarodni ugovori“, broj 10/08)
3.2.	Prijelazni rok za usklađivanje	Do kraja prelaznog perioda iz člana 8. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju - 6 godina od stupanja na snagu Sporazuma.
3.3.	Ocjena ispunjenosti obaveze iz navedene odredbe Sporazuma	Djelimično ispunjava
3.4.	Razlozi za djelimično ispunjavanje odnosno neispunjavanje obaveze iz navedene odredbe Sporazuma	Član 80. Sporazuma se samo dijelom odnosi na oblast azila, a što je predmet regulisanja Nacrta zakona o azilu. Takođe, usklađivanje se vrši postepeno te će se u kasnijoj fazi procesa pristupanja Evropskoj uniji postići potpuna usklađenost.
4. Step en usklađenosti nacrt/prijedloga propisa s <i>acquis</i> -em EU		
4.1.	Primarni izvori prava EU	Ugovor o funkcionisanju Evropske Unije (prečišćeni tekst 2012.), Treći dio, Politike i unutrašnje djelovanje Unije, Glava V, Područje slobode, sigurnosti i pravde, Poglavlje 2, Politike koje se odnose na graničnu kontrolu, azil i useljenje <i>Djelimično usklađeno</i>

4.2.	Sekundarni izvori prava EU	<p>1. Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba (OJ L 212, 07.08.2001.);</p> <p><i>Council Directive 2001/55/EC of 20 July 2001 on minimum standards for giving temporary protection in the event of a mass influx of displaced persons and on measures promoting a balance of efforts between Member States in receiving such persons and bearing the consequences thereof (OJ L 212, 07.08.2001);</i></p> <p>2. Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (OJ L 251, 03.10.2003.);</p> <p><i>Council Directive 2003/86/EC of 22 September 2003 on the right to family reunification (OJ L 251, 03.10.2003);</i></p> <p>3. Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te za sadržaj odobrene zaštite (preinačena) (OJ L 337, 20.12.2011.);</p> <p><i>Directive 2011/95/EU of the European Parliament and of the Council of 13 December 2011 on standards for the qualification of third-country nationals or stateless persons as beneficiaries of international protection, for a uniform status for refugees or for persons eligible for subsidiary protection, and for the content of the protection granted (recast) (OJ L 337, 20.12.2011);</i></p> <p>4. Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena) (OJ L 180, 29.06.2013.);</p> <p><i>Directive 2013/32/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on common procedures for granting and withdrawing international protection (recast) (OJ L 180, 29.06.2013);</i></p> <p>5. Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (preinačena) (OJ L 180, 29.06.2013.).</p> <p><i>Directive 2013/33/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 laying down standards for the reception of applicants for international protection (recast) (OJ L 180, 29.06.2013).</i></p> <p>Djelimično usklađeno</p>
------	----------------------------	---

4.3.	Ostali izvori prava EU	
4.4.	Razlozi za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost	Određene odredbe nisu podesne za usklađivanje u datoj fazi procesa pridruživanja Evropskoj uniji, dok će pojedine odredbe biti preuzete podzakonskim aktima.
4.5.	Rok za potpuno usklađivanje	U odgovarajućoj fazi pristupanja Evropskoj uniji, a najkasnije danom ulaska BiH u Evropsku uniju.
5. Da li je osiguran prijevod pravnih izvora na jezike u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini		Da
6. Da li je nacrt/prijedlog propisa preveden na jedan od službenih jezika EU		Da
7. Učešće domaćih i stranih konsultanata/eksperata i njihovo mišljenje		Ne.

OBRAĐIVAČ ODNOSNO PREDLAGAČ
datum i pečat

POMOĆNIK DIREKTORA DEI
datum i pečat

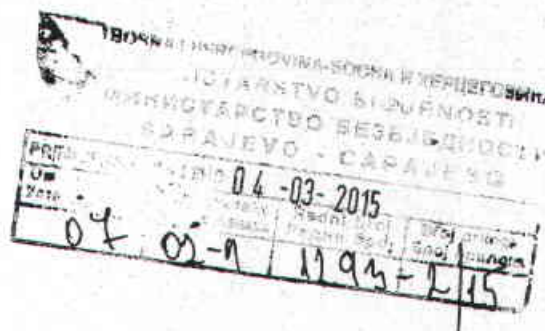

05.03.2015.

Broj: 01-02-1-99/15
Sarajevo, 03.03.2015. godine
(ZB)

**BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO SIGURNOSTI
SARAJEVO**

PREDMET: Mišljenje o Nacrtu Zakona o azilu

Ured za zakonodavstvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, razmotrio je **Nacrt Zakona o azilu** i na osnovu člana 25. stav 1. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), daje

M I Š L J E N J E

Ustavni osnov za donošenje predmetnog Zakona sadržan je u članu III 1.f) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojem je u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine politika i regulisanje pitanja imigracije, izbjeglica i azila, kao i članu IV 4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna za donošenje zakona potrebnih za provođenje odluka Predsjedništva Bosne i Hercegovine ili za vršenje funkcija Parlamentarne skupštine prema Ustavu Bosne i Hercegovine.

Razvojem zakonodavstva Evropske unije pojavila se potreba za promjenom ili dopunom značajnog broja odredbi važećeg zakona Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu („Službeni glasnik BiH“, br. 36/08 i 87/12), posebno u dijelu koji se odnosi na međunarodnu i privremenu zaštitu (azil).

Direktive Evropske unije: Direktiva 2013/32/EU Evropskog parlamenta i Vijeća, od 26. juna 2013. godine, o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite i Direktiva 2013/33/EU Evropskog parlamenta i Vijeća, od 26. juna 2013. godine, o utvrđivanju standarda za prihvatanje podnosioca zahtjeva za međunarodnu zaštitu su oblast azila u mnogome postavile na drugačiji način.

To se prije svega odnosi na modalitete i standarde prihvata tražitelja azila kojim se tretiraju određena prava stranaca koji traže azil, kao što su pravo na rad tražitelja azila, pravo na srednjoškolsko obrazovanje, izmijenjen oblik prava na informisanje, pravnu pomoć, psihosocijalnu pomoć koja se pruža tražiteljima azila i dr.

Takođe, Strategijom u oblasti migracija i azila i Akcionim planom za period 2012-2015. godine, koju je usvojilo Vijeće ministara Bosne i Hercegovine 2012. godine, utvrđena je obaveza donošenja Zakona o azilu, za čiju realizaciju je zaduženo Ministarstvo sigurnosti.

Imajući u vidu naprijed navedeno i obavezu usklađivanja sa *acquis communautaire*, a u konkretnom slučaju obavezu usklađivanja sa navedenim direktivama, pripremljen je tekst Nacrta Zakona o azilu.

Tekst zakona pripremila je radna grupa koju su činili predstavnici institucija Bosne i Hercegovine, međunarodnih organizacija, centra za socijalni rad, kao i nevladinog sektora.

Predmetnim zakonom propisuju se organi nadležni za njegovo provođenje, načela, uslovi i postupak za odobravanje izbjegličkog statusa, statusa supsidijarne zaštite, prestanak i ukidanje izbjegličkog statusa i statusa supsidijarne zaštite, privremena zaštita, identifikacioni dokumenti, prava i obaveze tražitelja azila, izbjeglica i stranaca pod supsidijarnom zaštitom, kao i druga pitanja iz oblasti azila u Bosni i Hercegovini.

Na dostavljeni tekst Nacrta Zakona o azilu, Ured za zakonodavstvo daje sljedeće sugestije:

Kao opća sugestija koja se odnosi na cjelokupni tekst zakona je navođenje članova, stavova i tačaka u odredbama članova, te u vezi s tim ukazujemo da se navođenje, tj. označavanje pripremi na način, kako je to predviđeno Jedinственим pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 11/05, 58/14 i 60/14).

- u preambuli pozivanje na Ustav Bosne i Hercegovine, navesti na sljedeći način: „Na osnovu člana IV 4.a) Ustava Bosne i Hercegovine ...“;
- u članu 2. koristiti puni naziv Ministarstva, s obzirom da je u članu 3. koji utvrđuje organe nadležne za provođenje ovog zakona, urađeno skraćivanja naziva;
- u članu 3. kojim se utvrđuju organi nadležni za provođenje ovog zakona, potrebno je za iste prvo navesti pune nazive, pa poslije toga skraćene nazive; ✓
- u članu 4., datu definiciju uskladiti sa članom 44a. stav (1) Izmjena i dopuna Jedinствених pravila za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 58/14);
- u članu 5., u kojem se navodi Zakon o upravnom postupku, potrebno je pored naziva navesti i broj „Službenog glasnika BiH“ u kojem je objavljen, a prilikom daljeg pominjanja istog propisa, dovoljno je navesti samo njegov naziv; ✓
- prethodnu sugestiju primijeniti i na sve druge propise koji se navode u tekstu (primjer: u članu 17. navodi se Zakon o zaštiti ličnih podataka);
- ✗ u članu 7., kao i članu 56., članu 66. i članu 80. navodi se naziv zakona, Zakon o strancima, tj zakon koji treba da se donese, te s tim u vezi ukazujemo da se nemogu navoditi, niti se može pozivati na zakone koji još nisu doneseni, već na one koji su trenutno na snazi; –
- u članu 43. stavu (2) posljednju rečenicu jasnije precizirati u smislu, dali se rok od dvije godine misli na ukupan rok, ili samo na rok koji se produžava;
- ✓ predlažemo, da se u članu 45. stav (2), a zbog jasnoće i preciznosti uredi kao dva stava;
- ✓ u članu 49. stav (3) navesti pune nazive ministarstava (dva ministarstva), pa ukoliko se pominju u daljem tekstu, uraditi i skraćivanje naziva;
- u članu 57. stavu (1) pojasniti odredbu u smislu, šta to podrazumijeva da Vijeće ministara Bosne i Hercegovine donosi odluku kojom se osigurava privremena zaštita;

- u članu 59. preispitati i uskladiti, te detaljnije razraditi odredbe i stava (1) i stava (2), a takođe uskladiti i sa članom 57.;
- u članu 82. riječi: „prestaje važiti“ zamijeniti riječima: „prestaje da važi“, a kod navođenja Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu, u zagradi riječ „broj“ zamijeniti skraćenicom „br.“.

Ured za zakonodavstvo ukazuje da se o tekstu nacрта zakona pribave mišljenja: Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice, Ministarstva finansija i trezora, Ministarstva pravde, Ministarstva civilnih poslova i Direkcije za evropske integracije.

BOSNIA AND HERZEGOVINA
MINISTRY OF FINANCE
AND TREASURY

Број: 05-02-2-1863-2/15
Сарајево, 05.03.2015.године

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Министарство безбједности

09-03-2015
04 02-1 1293+3/15

Предмет: Мишљење на нацрт Закона о азилу.

Веза: Ваш акт број: 07-02-1-1293/15 од 20.02.2015.године

У вези вашег дописа, број акта наведен у вези, а којим се тражи мишљење на нацрт Закона о азилу, у складу са чланом 31. под е). Пословника о раду Савјета министара Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, број 22/03), дајемо

МИШЉЕЊЕ

1. Актом наведеним у вези, Министарство безбједности Босне и Херцеговине је, ради прибављања мишљења о финансијском аспекту акта, Министарству финансија и трезора Босне и Херцеговине доставило нацрт Закона о азилу, којим се прописују органи надлежни за његово провођење, начела, услови и поступак за одобравање избјегличког статуса, статуса супсидијарне заштите, престанак и укидање избјегличког статуса и статуса супсидијарне заштите, привремена заштита, идентификациони документи, права и обавезе тражитеља азила, избјеглица и странаца под супсидијарном заштитом.
2. Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине је размотрило предметни закон као и Образложење достављено у прилогу, те с тим у вези констатовало да је у дијелу образложења, под IV- Финансијска средства наведено да је за провођење овог Закона потребно обезбиједити средства у Буџету институција Босне и Херцеговине додатна финансијска средства за провођење овог Закона. Образложењем је наглашено да не постоје нови облици активности, нити институционални облици који би узроковали нове трошкове, те да трошкови произилазе из рада Центра за прихват и смјештај тражитеља азила. Наиме, с обзиром да је у питању новоизграђени центар, не постоје подаци о утрошку новчаних средстава који би били основа за исказивање потреба свих материјалних и капиталних трошкова који је зависити од миграционих токова, али ће се потребе исказивати у прописаној процедури. У Буџету Министарства безбједности Босне и Херцеговине, наводи се у Образложењу, морају бити предвиђена средства за подршку у превози, пружању правне помоћи, психосоцијалне подршке, издавање идентификационих докумената као и редовних средстава за гориво, телефонске услуге и слично.
3. Полазећи од чињенице да Босна и Херцеговина већ дужи низ година пружа смјештај тражиоцима азила (за првобитно смјештајне капацитете се плаћао закуп), уз све наведене врсте помоћи, Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине сматра да Министарство безбједности Босне и Херцеговине може слиједом расположивих информација дати јасну и прецизну пројекцију потребних финансијских средстава за сваку од наведених намјена, због чега вас упућујемо да допуните финансијски аспект у Образложењу како би се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине изјаснило на нацрт Закона о азилу.

С поштовањем,

BOSNIA AND HERZEGOVINA
MINISTRY OF FINANCE
AND TREASURY

BOSNA I HERCEGOVINA - БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
МИНИСТАРСТВО СИГУРНОСТИ
МИНИСТАРСТВО БЕЗБЕДНОСТИ
SARAJEVO - САРАЈЕВО

Broj: 05-02-2-1863-4/15
Sarajevo, 07.04.2015.godine

BOSNA I HERCEGOVINA
Ministarstvo sigurnosti

PRIJELJENO / ПРИЈЕЛЖЕНО: 22-04-2015			
Redni broj / Број прилога	Redni broj / Број прилога	Redni broj / Број прилога	Redni broj / Број прилога
07	02-1	1293-5/15	

Predmet: Mišljenje na nacrt Zakona o azilu.

Veza: Vaš akt broj: 07-02-1-1293-5/15 od 11.03.2015.godine i 07-02-1-1293/15 od 20.02.2015.godine

U vezi vašeg dopisa, broj akta naveden u vezi, a kojim se traži mišljenje na nacrt Zakona o azilu, sukladno odredbama članka 31. pod e). Poslovnika o radu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 22/03), dajemo

MIŠLJENJE

- Aktom navedenim u vezi, Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine je, radi pribavljanja mišljenja o finansijskom aspektu akta, Ministarstvu financija i trezora Bosne i Hercegovine dostavilo nacrt Zakona o azilu, kojim se propisuju organi mjerodavni za njegovo provođenje, načela, uvjeti i postupak za odobravanje izbjegličkog statusa, statusa supsidijarne zaštite, prestanak i ukidanje izbjegličkog statusa i statusa supsidijarne zaštite, privremena zaštita, identifikaciona dokumenta, prava i obveze tražitelja azila, izbjeglica i stranaca pod supsidijarnom zaštitom.
- Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine je razmotrilo predmetni zakon kao i obrazloženje dostavljeno u privitku akta navedenog u vezi, te s tim u vezi konstatiralo da je za implementiranje Zakona, potrebno 357.500,00KM za fiksne troškove, dok se za kapitalne troškove planiraju utrošiti u 2015. godini neutrošena sredstva iz 2014. godine, u 2016. godine nabaviti specijalizirana vozila (jedno kombi i dva specijalizirana putnička vozila) u vrijednosti 110.000,00KM, a u 2017. godini (jedno kombi i dva specijalizirana terenska vozila) u vrijednosti 110.000,00KM, navodeći da su ista planirana DOP-om. Obrazlažući finansijski aspekt Zakona, naglašeno je da zbog migracionih kretanja može doći do masovnog priliva stranaca, za što postoje posebne procedure, a za šta bi se putem Vijeća ministara Bosne i Hercegovine osigurala sredstva iz tekuće pričuve Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine.
- Slijedom konstatiranog u točki 2. ovog mišljenja, Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine ukazuje na slijedeće:
 - Ministarstvu financija i trezora Bosne i Hercegovine nije dostavljena projekcija srednoročnog planiranja 2016.-2018. godina, koja bi predstavljala ažuriranje podataka dostavljenih za DOP 2015.-2017. godina, *tako da se ne možemo izjasniti o postojanju planskih veličina za nabavu vozila navedenih u obrazloženju;*
 - Iz predmetnog obrazloženja, *ne može se zaključiti da li predloženi broj vozila za nabavu odgovara ukupnom broju vozila utvrđenih Pravilnikom o uvjetima nabave i načinu korištenja specijaliziranih vozila Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine;*

- Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine u dostavljenom Obrazloženju **nije pojasnilo da li će nabava predmetnih vozila biti u smislu zamjene-staro za novo**, ili će se sredstva u cijelosti osigurati iz Prorčuna institucija Bosne i Hercegovine.
- 4. Polazeći od činjenice da Obrazloženje ne sadržava relevantne podatke, upućujemo vas da dopunite finansijski aspekt Obrazloženja u smislu pregleda ukupno odobrenog broja vozila Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, trenutnog broja specijaliziranih vozila u vlasništvu Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, stanja vozila i dinamike njihove zamjene, a sve to kako bi se Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine izjasnilo na **nacrt Zakona o azilu**.

S poštovanjem,

Janke h.
06.05.15

Broj: 04-02-1-1293-10/15
Sarajevo 06.05.2015. godine

Bosna i Hercegovina
Ministarstvo finansija i trezora

PREDMET: Dopuna zahtjeva na Mišljenje u dijelu finansijski aspekt obrazloženja,
Veza vaš akt- Mišljenje, broj: 05-02-2-1863-4/15

[Signature]
06-05-2015

Na osnovu vašeg Mišljenja na nacrt Zakona o azilu, Sektor za azil je sačinio dostavljeni pregled potrebnih sredstava u dijelu koji se odnosi na fiksne troškove i to na osnovu analize potreba i broja tražitelja međunarodne zaštite- azila u BiH. U dijelu koji se odnosi na kapitalne troškove iskazana je dinamika i potreba za nabavkom specijalizovanih vozila, obzirom da se radi o specijalizovanoj ustanovi, kao što je azilansti centar, te rad sa strancima i „osjetljivim“ kategorijama istih (žrtve trgovine ljudima, žrtve tortura, zlostavljanja, mučenja, progona i drugih vidova diskriminacije), te strancima koji dolaze iz kriznih (ratnih, dijelova koji su pod kontrolom terorističkih organizacija i sl.), te je s tim u vezi prepoznat i „specijalizovani“ status. Sektor za azil ministarstva raspolaže sa vozilima koja su starija od sedam i više godina, izuzev jednog vozila koje je novije proizvodnje, odnosno 2009. godina proizvodnje.

U prijedlogu Pravilnika o uslovima nabavke i načinu korištenja specijalizovanih službenih vozila Ministarstva sigurnosti BiH, planirano je za azilantski centar sledeća količina i vrsta specijalizovanih vozila:

1. Specijalizovano kombi vozilo- 1. (jedno), viša srednja klasa, nabavne vrijednosti do 100.000,00KM
2. Specijalizovano terensko motorno vozilo- 1.(jedno), srednja klasa putničkog vozila, nabavne vrijednosti do 50.000,00KM,
3. Specijalizovano kombi vozilo- 1.(jedno), niža srednja klasa, nabavne vrijednosti do 40.000,00KM,
Specijalizovano putničko motorno vozilo- 1. (jedno), niža srednja klasa, nabavne vrijednosti do 40.000,00KM,
4. Specijalizovano putničko motorno vozilo- 2.(dva) komada, niža klasa putničkog vozila, nabavne vrijednosti do 25.000,00KM.

Kako je i u DOB-u planirana sukcesivna nabavka navedenih vozila, u prijedlogu istog za 2016. godinu je predložena nabavka kombi vozila u vrijednosti do 60.000,00KM, te nabavka dva putnička motorna vozila u vrijednosti do 25.000,00KM- ukupno 50.000,00KM.

Prijedlog sektora za azil je da se ista prodaju po sistemu staro za novo ili na drugi način koji će olučiti nadležni Sektor ministarstva za opšte, pravne, kadrovske, finansijsko-materijalne poslove. U svakom slučaju i za 2017. godinu planirana je nabavka na isti način, odnosno po sistemu staro za novo, te se iz navedenog može zaključiti da će stara vozila svakako biti prodana- zamjenjena, te se u periodu do tri godine korištenja novih mogu očekivati uštede na poziciji troškova popravke, održavanja, servisiranja, potrošnje goriva te uopšte smanjiti troškovi upotrebe istih.

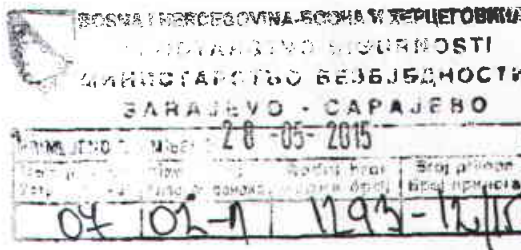

BOSNIA AND HERZEGOVINA
MINISTRY OF FINANCE
AND TREASURY

Broj: 05-02-2-1863-6/15
Sarajevo, 18.5.2015.godine

BOSNA I HERCEGOVINA
Ministarstvo sigurnosti

Predmet: Mišljenje na nacrt Zakona o azilu.

Veza: Vaš akt broj: 07-02-1-1293-10/15 od 06.05.2015.godine

Vezano uz vaš dopis, broj akta naveden u vezi, a koji se odnosi na Mišljenje o finansijskom aspektu nacrt Zakona o azilu, sukladno odredbama članka 31. pod e). Poslovnika o radu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 22/03), dajemo

MIŠLJENJE

1. Nacrt Zakona o azilu, kojim se propisuju organi mjerodavni za njegovo provođenje, načela, uvjeti i postupak za odobravanje izbjegličkog statusa, statusa supsidijarne zaštite, prestanak i ukidanje izbjegličkog statusa i statusa supsidijarne zaštite, privremena zaštita, identifikaciona dokumenta, prava i obveze tražitelja azila, izbjeglica i stranaca pod supsidijarnom zaštitom.
2. Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine je razmotrilo predmetni zakon kao i Obrazloženje finansijskog aspekta obrazloženog aktom veze, te konstatiralo da je Dokumentom okvirnog proračuna 2016-2018 godina planirana sukcesivna nabava vozila, gdje je u 2016. godini predložena nabava jednog kombi vozila u vrijednosti do 60.000,00KM i nabava dva putnička motorna vozila u ukupnoj vrijednosti 50.000,00KM, a nabava vozila u 2017. godini će se vršiti na način kao i u 2016. godini, sukladno odlukama mjerodavnog sektora Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine.
3. Slijedom konstatiranog u točki 2. ovog mišljenja, uz napomenu da je implementiranje predmetnog zakona sredstvima proračuna institucija Bosne i Hercegovine uvjetovano sredstvima utvrđenim Globalnim okvirom fiskalnih bilanca i politika u Bosni i Hercegovini 2016-2018 godine, kao i listom prioriteta utvrđenih od strane Vijeća ministara Bosne i Hercegovine temeljem kojih će biti i sačinjen Dokument okvirnog proračuna 2016-2018. godina u okviru kojeg će biti razmatrana sredstva za predmetne namjene, a konačan iznos utvrđen kroz u proceduri uvajanja Zakona o proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za svaku fiskalnu godinu, Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine podržava **nacrt Zakona o azilu.**

S poštovanjem,

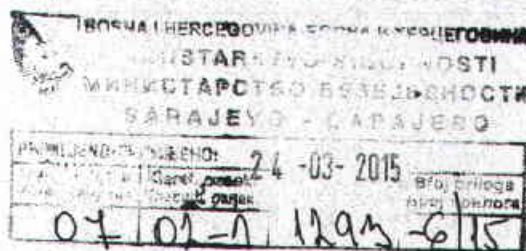

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice
Ministry for human rights and refugees

Broj: 01-02-1-3342-4/14
Sarajevo, 16.3.2015.godine

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO SIGURNOSTI
n/r Mladen Čavar, zamjenik ministra

PREDMET: Mišljenje na Nacrt „Zakona o azilu“, dostavlja se

VEZA: Vaš akt broj: 01-02-1-1293/15-1 od 20.02.2015.godine

Ummat h x 3
Aida, Mufana, Sandra

Poštovani,

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine i Agencija za ravnopravnost spolova Bosne i Hercegovine, u smislu odredbe članka 31. stavak (1) točka c) a u vezi s člankom 33. Poslovnika o radu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 22/03), razmotrili su Nacrt zakona o azilu i daju sljedeće zajedničko

MIŠLJENJE

Agencija za ravnopravnost spolova Bosne i Hercegovine u smislu odredbe člana 26. stav (1) tačka f) Zakona o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini – prečišćeni tekst („Službeni glasnik BiH“ br. 32/10) daje sljedeće mišljenje

Iz dostavljenog Nacrta Zakona i pratećeg obrazloženja, Ministarstvo sigurnosti BiH nije obrazložilo kako će ovaj propis doprinjeti provođenju obaveze Bosne i Hercegovine koje proizlazi iz člana 60. stav 1. (Rodno zasnovani zahtjevi za azil) Konvencije Vijeća Evrope o prevenciji i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici („Službeni glasnik BiH“ broj 15/13) koja propisuje:

- Članice će preduzeti neophodne zakonodavne odnosno druge mjere kako bi osigurale da rodno zasnovano nasilje nad ženama bude prepoznato kao oblik proganjanja u okviru značenja člana 1.a(2). Konvencije iz 1951, koja se odnosi na status izbjeglica, i kao vid ozbiljnog ugrožavanja koje zahtjeva komplementarnu /supsidijarnu zaštitu.

U vezi sa ovim članom Konvencije naša sugestija je:

U član 22. (supsidijarna zaštita) Nacrta Zakona o azilu dodati tačku (..) koja glasi:

„Supsidijarna zaštita se odobrava ženama koje su žrtve rodno utemeljenog nasilja zbog svog spola, odnosno zbog identiteta i statusa žene“.

To znači da je moguće odobriti međunarodnu zaštitu ženama koje su državljanke trećih zemalja ili koje su apatridi i ne kvalificiraju se kao izbjeglice, ali bi u slučaju povratka u zemlju podrijetla u kojoj su ranije boravile bile izložene rodno utemeljenom nasilju, što bi kao posljedicu imalo nečovječno odnosno ponižavajuće postupanje ili ozbiljno ugrozilo život te osobe. Prilikom ispitivanja osnova za proganjanje, za rodno utemeljeno nasilje često se smatra da spada pod osnovu „članovi određene društvene skupine“ čime se isključuju ostale osnove.

Osiguranje rodno osjetljivog tumačenja povlači prepoznavanje i razumijevanje načina na koji rod može utjecati na razloge koji leže iza vrste pretrpljenog proganjanja odnosno ugrožavanja. Stoga sugerisemo Ministarstvu sigurnosti BiH da razmotri navedene obaveze i da izmjeni Nacrt, odnosno da obrazloži kako će se navedene obaveze ostvariti kroz donošenje podzakonskih akata ili u praksi kako bi se osiguralo poštivanje obaveza prema ovoj Konvenciji. Agencija za ravnopravnost spolova BiH će tek na Nacrt odnosno obrazloženje koji uvažavaju ove sugestije biti u mogućnosti da da svoje mišljenje o usklađenosti sa Zakonom o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini.

Agencija za ravnopravnost spolova BiH naprijed navedeno obrazlaže činjenicom da je na 38. redovnoj sjednici Predsjedništva BiH održanoj 7.8.2013.godine Predsjedništvo BiH je donijelo Odluku o ratifikaciji Konvencije Vijeća Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici (ETS 210), objavljeno u "Službenom glasniku BiH - Međunarodni ugovori" broj: 19/13 od 10.10.2013.godine. Ovim se BiH obavezala na poduzimanje zakonodavnih i drugih mjera radi osiguranja pravnog, institucionalnog i organizacionog okvira za prevenciju nasilja nad ženama, zaštitu žrtava nasilja te kažnjavanje počinitelja nasilja.

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH također je razmatralo predmetni Nacrt zakona o azilu i s aspekta njegove usklađenosti s propisima o ostvarenju građanskih prava i sloboda i principu pravne sigurnosti, kao prvom kriteriju vladavine prava.

Analizom obrazloženja predloženih zakonskih rješenja zaključeno je da su ista dobrim dijelom usklađena sa standarima Europske unije i predstavljaju jednu od obaveza Bosne i Hercegovine u procesu stabilizacije i pridruživanja. Pored navedenog, značajno je i to da će se novim zakonskim rješenjima onemogućiti zlouporaba azilantskog postupka i racionalizirati troškovi neophodni za smještaj, ishranu, zdravstvenu zaštitu i obrazovanje tražitelja azila.

Kao jednim od razloga za donošenje ovoga zakona navedena je i obaveza usuglašavanja zakonodavstva u BiH s *acquis communautaire*, a kao pravni osnov za njegovo donošenje odredbe Ustava Bosne i Hercegovine. Uzimajući u obzir navedeno nije jasno zbog čega se u tekstu obrazloženja navodi da je i Strategija u oblasti migracija i azila i Akcijski plan za razdoblje 2012-2015.godine pravni osnov za donošenje Zakona o azilu. Mišljenja smo da se predmetni dokumenti mogu spomenuti u kontekstu obveze izrade zakona, ali ne i kao pravni osnov.

Članak 9. Nacrta zakona o azilu utvrđuje zabranu diskriminacije. Zakon o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik BiH“, broj 59/09) propisuje da će svi zakoni i opći propisi u BiH biti usuglašeni s odredbama ovoga zakona. Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH prati provedbu Zakona o zabrani diskriminacije. U vezi s navedenom odredbom Nacrta zakona o azilu koja se odnosi na zabranu diskriminacije, mišljenja smo da osnovi diskriminacije u ovoj odredbi trebaju biti usklađeni s osnovama iz članka 2. Zakona o zabrani diskriminacije. Pored navedenog, važno je da ni druge odrebe Nacrta zakona o azilu ne budu u suprotnosti s odredbama Zakona o zabrani diskriminacije.

U vezi s naprijed navedenim mišljenja smo da Nacrt zakona o azilu nije u suprotnosti s odredbama Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i njezinih pratećih protokola, kao i drugih međunarodnih ugovora kojih je Bosna i Hercegovina potpisnica, te da se opravdanost njegovog donošenja ogleda u činjenici da će isti biti usklađen s pravnom stečevinom Europske unije.

S poštovanjem,

Dostavljeno:

- naslovu
- ☉ u spis predmeta
- a/a

Markin Pijun

[Handwritten signature]

Broj: 07/2-1-1293-7/15
Sarajevo, 27.03.2015. godine

AGENCIJA ZA RAVNOPRAVNOST POLOVA BIH
Kulovića, broj 4
71 000 Sarajevo

30-03-2015

[Handwritten signature]

PREDMET: Dopuna obrazloženja za Zakon o azilu, dostavlja se-
Veza: Naš akt broj: 07-02-1-1293/15 od 20.02.2015. godine i Vaš akt broj: 01-02-1-3372-4/14 od 16.03.2015. godine

U mišljenju koje su Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice i Agencija za ravnopravnost polova Bosne i Hercegovine dostavili na nacrt Zakona o azilu se navodi da se iz nacrta Zakona o azilu i pratećeg obrazloženja ne vidi kako će ovaj propis doprinijeti provođenju obaveze Bosne i Hercegovine koja proizilazi iz člana 60. stav 1. Konvencije Vijeća Evrope o prevenciji i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici, koji propisuje: Članice će preuzeti neophodne zakonodavne odnosno druge mjere kako bi osigurale da rodno zasnovano nasilje nad ženama bude prepoznato kao oblik proganjanja u okviru značenja člana 1 a (2) Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine, kao i vid ozbiljnog ugrožavanja koje zahtjeva komplementarnu supsidijarnu zaštitu.

U vezi navedenog dijela mišljenja dajemo dodatno obrazloženje, kako slijedi:

Pojam progona koji je element definicije izbjeglice iz Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine, nije definisan Konvencijom, iako se iz člana 33. Konvencije može zaključiti da ugrožavanje života ili slobode uslijed rasne, vjerske ili nacionalne pripadnosti, političkog uvjerenja ili pripadnosti određenoj društvenoj skupini uvijek predstavlja progon. Druga ozbiljna kršenja ljudskih prava iz istih razloga predstavljaju progon. Da li će štetni postupci ili prijetnje prerasti u progon, ovisiće o okolnostima koje postoje u svakom pojedinom slučaju (uzrast, psihološki sklop ličnosti), uključujući i subjektivni strah tražioca azila, koje se opet moraju posmatrati u sklopu objektivnih okolnosti u zemlji porijekla pojedinca.

Direktiva 2011/95/EU Evropskog parlamenta i vijeća, o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uslove za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite, s ciljem da uvede zajedničke kriterije prema kojima će se tražiocima azila priznavati status izbjeglice u smislu člana 1. Ženevske konvencije, uvela je definiciju i za pojam progona.

Član 9. Direktive (djela progona) preuzet je članom 20. nacrta Zakona o azilu, što je novina u odnosu na trenutno važeći Zakon o kretanju i boravku stranaca i azilu, koji nije definisao pojam progon kao ključnog uslova za dodjelu statusa izbjeglice, već se Ministarstvo u svom postupanju oslanjalo na opšteprihvaćena tumačenja progona.

U kontekstu obaveze iz Konvencija Vijeća Evrope o prevenciji i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici, potrebno je istaći član 20. stav 2. tačka f) nacrtu Zakona o azilu, koji kao djela progona prepoznaje djela koja su po svojoj prirodi specifično vezana za rod ili djecu. Potrebno je naglasiti da djela progona, zbog činjenice da trebaju obuhvatiti najrazličitija postupanja koja pojedinca onemogućavaju da u zemlji porijekla vodi normalan život, nisu iscrpljena u članu 20. stav 2. u kome se navodi da djela progona između ostalog predstavljaju djela nabrojana u tačkama a)-f).

Slijedom navedenog može se zaključiti, da se ovakvim prijedlogom Zakona, definicija progona postavlja na širokim osnovama kako bi se strancima koji su u potrebi za zaštitom omogućilo dobijanje zaštite i da su ispunjene obaveze iz međunarodnih instrumenata koje se odnose na izbjegličko pravo a koji obavezuju Bosnu i Hercegovinu.

Djela progona ili nedostatak zaštite od takvih djela, prema članu 20. stav 3. nacrtu Zakona o azilu moraju biti povezana sa rasom, vjerom, nacionalnošću, pripadnošću određenoj društvenoj grupi ili političkim mišljenjem. Društvena grupa je prema članu 2. stav 1. tačka ac) nacrtu Zakona o azilu, grupa lica koja dijele zajedničku karakteristiku a da to nije rizik od proganjanja ili koje njihovo društvo percipira kao posebnu grupu. Karakteristika često može biti urođena nepromjenljiva ili na drugi način fundamentalna za ljudsko dostojanstvo, svijest ili uživanje ljudskih prava.

Definicija je preuzeta iz *Smjernica UNHCR-a za međunarodnu zaštitu „Pripadnost određenoj društvenoj grupi“ u kontekstu člana 1A(2) Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine i njenog protokola iz 1967. godine*, prema kojima se zahtjevi vezani za rod najčešće analiziraju unutar parametara društvene grupe.

Supsidijarna zaštita kao dopunski vid zaštite ima za cilj da zaštitu proširi na lica koja bi povratkom u zemlju porijekla bila izložena teškoj povredi ljudskih prava ali njihov strah od povratka nije vezan ni za jedan od konvencijskih razloga (rasa, vjera, nacija, političko mišljenje, pripadnost određenoj društvenoj grupi). Teškom povredom se prema članu 22. stav 2. nacrtu Zakona o azilu smatra smrtna kazna ili pogubljenje, mučenje, nehumano ili ponižavajuće postupanje ili kažnjavanje, ozbiljna i individualna prijetnja životu ili fizičkom integritetu civila zbog opšteg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutrašnjeg oružanog sukoba.

Ovaj organ se u tumačenju pojmova mučenja i nehumanog ili ponižavajućeg postupanja oslanja na međunarodne dokumente i na praksu Evropskog suda za ljudska prava. U zakonodavstvu je nemoguće precizirati koja kršenja ljudskih prava predstavljaju mučenje i nehumano ponižavajuće postupanje ili kažnjavanje.

Mučenje i nehumano ili ponižavajuće postupanje ili kažnjavanje pokriva široki spektar postupanja i kažnjavanja. I pored određenih principa uspostavljenih praksom Evropskog suda za ljudska prava, nemoguće je decidno utvrditi koje vrste postupanja spadaju u određenu kategoriju.

Prema tome, svaki predmet treba ispitati u zavisnosti od specifičnih činjenica i okolnosti, kao što su primjera radi, pol, uzrast i zdravstveno stanje žrtve.

U vezi s prethodno navedenim smatramo da je ovakvim prijedlogom Zakona stvoren pravni okvir prema kome rodno zasnovano nasilje nad ženama, može vodi pružanju zaštite – azila.

Dostaviti:

- naslovu
- a/a

J

Broj: 04-02-1-1293/15-1
Datum: 23.04.2015.

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO SIGURNOSTI
n/r Dragan Mektić, ministar

BOSNA I HERCEGOVINA - BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO SIGURNOSTI
МИНИСТАРСТВО БЕЗБЕДНОСТИ
SARAJEVO - САРАЈЕВО

13-05-2015	
04	02-1
1293-15-1	15

PREDMET: Mišljenje na Nacrt „Zakona o azilu“, dostavlja se

VEZA: Vaš akti broj: 07-02-1-1293/15-1 od 20.02.2015.godine i 07/2-1-1293-7/15 od 27.03.2015.

Poštovani,

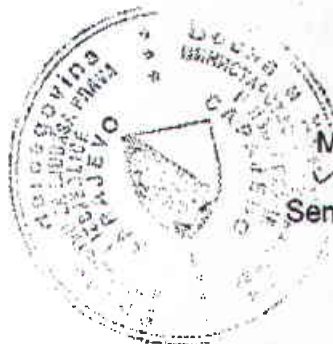
Na zahtjev Ministarstva sigurnosti BiH, Agencija za ravnopravnost spolova Bosne i Hercegovine, Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH je razmotrila na osnovu člana 26. stav (1) tačka f) Zakona o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini – prečišćeni tekst („Službeni glasnik BiH“ br. 32/10) Nacrt Zakona o azilu, te daje sljedeće:

MIŠLJENJE

o usklađenosti sa Zakonom o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini

Na Nacrt Zakona o azilu Agencija za ravnopravnost spolova Bosne i Hercegovine nema daljih sugestija.

S poštovanjem,

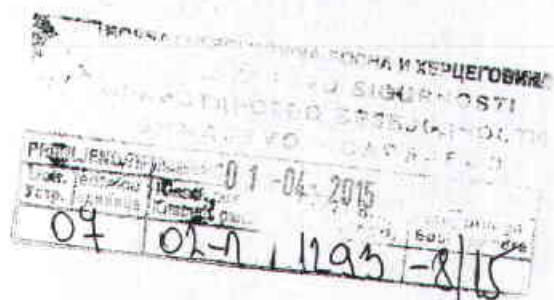

MINISTIRKA
Semiha Borovac
Semiha Borovac

Broj: 09-02-4-1877/15
Sarajevo, 04.03.2014. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO SIGURNOSTI
Trg Bosne i Hercegovine 1
71 000 Sarajevo

Aida, Mifana, Klementina

PREDMET: Mišljenje na Nacrt zakona o azilu

Veza: vaš akt broj: 07-02-1-1293/15-1 od 20.02.2015. godine

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine je razmotrilo Nacrt zakona o azilu (u daljnjem tekstu: Nacrt zakona), te na osnovu člana 31. stav 1. tačka b) Poslovnika o radu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH”, broj 22/03), u pogledu sankcija, organizacije i funkcionisanja organa uprave Bosne i Hercegovine i njihove međusobne odnose, daje

MIŠLJENJE

U članu 20. stav (2) tačka f) Nacrta zakona kao djela progona propisana su: „djela koja su po svojoj prirodi specifično vezana za rod ili djecu”. Mišljenja smo da je navedena odredba uopštena, te da je istu potrebno precizirati na način kako su precizirane ostale odredbe unutar ovog člana.

Potrebno je u članu 21. stav (1) tačka b) Nacrta zakona brisati riječi: „nepolitičkog krivičnog djela”, jer kategoriju: „nepolitičko krivično djelo” ne poznaje Krivični zakon Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH”, broj 37/03).

Potrebno je u članu 24 stav (1) tačka b) Nacrta zakona nakon riječi: „koje” dodati riječ: „nelegalno”, jer sadašnja formulacija: „strane ili organizacije koje kontrolišu državu”, implicira da nelegalni subjekti imaju legalnu kontrolu nad suverenom državom.

Potrebno član 41. Nacrta zakona dopuniti u smislu da Ministarstvo donosi rješenje kada zahtjev za azil usvaja ili odbija, te da donosi zaključak kada zahtjev za azil odbacuje ili kada postupak po zahtjevu za azil obustavlja.

Članom 82. stav (1) Nacrta zakona je propisano da će danom stupanja na snagu ovog zakona prestati da važi Poglavlje VII Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu („Službeni glasnik BiH”, broj 36/08 i 87/12). Shodno tome potrebno

je stav (2) ovog člana korigovati u smislu da će se podzakonski akti koji su doneseni isključivo na osnovu odredaba Poglavlja VII Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu, a ne kompletnog Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu - kako je sada navedeno, primjenjivati do donošenja novih podzakonskih propisa koji će regulisati tu oblast.

S poštovanjem,

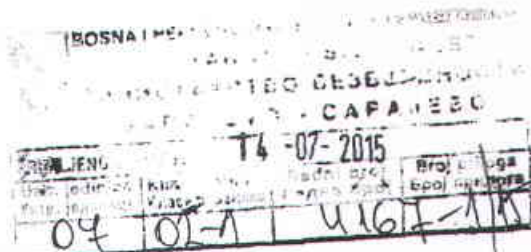
Dostaviti:

- naslovu;
- a/a.

Broj: 05-07-1-1724-2/15
Sarajevo, 10. 7. 2015. godine

01
04
flee

MINISTARSTVO SIGURNOSTI
- n/r tajnika Ministarstva -

SARAJEVO

PREDMET: Obavijest o zaključku Vijeća ministara BiH

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 14. sjednici održanoj 8. 7. 2015. godine, utvrdilo je Prijedlog zakona o azilu.

Zaključeno je da se Prijedlog zakona dostavi Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, uz prijedlog da se razmatra po osnovnom zakonodavnom postupku.

O zaključku vas informiramo radi njegove provedbe.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša